

S de la)

SUPLEMENT DE LA IMATGE

© Ferran Fernández

MITO imaging

PHASE ONE Backs digitals (gran i mig format)

APPLE Ordinadors, scanners, impresores

ADOBE Photoshop, Illustrator

NIKON Càmeres, scanners

EPSON Impresores qualitat fotogràfica

FUJI Càmeres, Impresores sublimació

KODAK Càmeres, scanners, impresores sublimació

SONY Càmeres, impresores sublimació

PERIFÈRICS I CONSUMIBLES Tabletes, discs òptics, CD...

AULA MITO Formació professional

SERVEIS DE:

TRACTAMENT DIGITAL DE LA IMATGE

SCANNER

CÒPIES DE SUBLIMACIÓ

INSTAL·LACIÓ, POST-VENDA

ASSESSORAMENT FOTO DIGITAL

fotografia
professional
amb
les eines
d'avui

E D I T O R I A L

a p  l

LLUÍS SALOM /Equip Tècnic

N

o es pot dir d'aquesta revista que la informació ompli els forats que deixen els anuncis. Ben al contrari, la treiem "a p  l": sense subvencions que no ens farien fàstic i amb un suport publicitari insuficient. Tot i aix   la publicació va fent el seu paper en relació a la necessària estructuració del gremi (un objectiu que també hauria de ser d'inter  s general per a les institucions i els grans comercials de la fotografia que, pobres, no tenen pressupost) i molt particularment pel que fa a propietat intel  lectual, un assumpte "clau" sobre el que es comença estendre el convenciment que a l'Estat espanyol està mal resolta la distribució dels cànons compensatoris per utilització de còpia privada en detriment d'un ampli espectre d'autors.

  s precisament aquest acceptable funcionament de la revista el que posa en evidència que necessitem m  s pàgines, m  s tirada i més de tot. Aix   doncs, ara que encetem el tercer any de l'Agenda de la Imatge i de la UPIFC, suggerim als associats, als subscriptors i als lectors en general, que observin tant les presències significatives com les absències clamoroses del suport publicitari amb què comptem. Per a unes i altres, des de la modèstia d'un col  lectiu que agrupa 100 professionals i edita 4.000 exemplars, demanem simbòlicament un record selectiu a l'hora de triar entre iguals en el mercat.

Quant al contingut d'aquest *Suplement* volem assenyalar especialment la ponència presentada per la UPIFC a les IV Jornades Antoni Varés sobre l'explotació de la fotografia professional i el seu context (p  g. 28 a 42), el que fa referència al III Congrés de Periodistes Catalans (pàg. 11 a 17) i a la campanya de la Federació Internacional de Periodistes (FIP) i de la Federación de Asociaciones de la Prensa de España (FAPE) entorn a una Directiva Comunitària sobre drets d'autor en la transmissió digital (p  g. 18 a 20), aix   com també les notícies judicials que ens aporta AGE Fotostock sobre el dret a la pròpia imatge i *copyright* (p  g. 46 i 47). Igualment volem cridar l'atenció sobre l'arbitrària detenció d'un dels nostres associats quan cobria informativament la protesta de Greenpeace per la descàrrega de soja transgènica al port de Barcelona (pàg. 4) i les observacions servei jurídic de la UPIFC sobre el dret a la informació i actuació policial (p  g. 6 a 10).

D'altra banda ens sumem, amb afecte i respecte, al condol pel traspàs dels fotògrafs **Pau Barceló, Rafael Pérez de Rozas, i Luís Valtueña** (p  g. 48 a 53).

Pel que fa a les il  ustracions aquest cop són d'en **Joma**.

BCN 25/01/97

SUPLEMENT DE LA IMATGE

Edita: U.P.I.F.C.

Direcció Editorial:

Lluís Salom

Logotip i pre-maqueta:

Rosa Ma. Anechina

Maquetació:

Ramon Solé

Col·laboradors en aquest n°:

Josep Cruañas

Pere Monés

Pepe Baeza

Jaume Mor

Agustí Carbonell

Josep Pernau

FAPE

COVER

Daniel Gluckmann

As. Premsa Electrònica

Narcís Castells

Dolors Badosa

Equip Tècnic UPIFC

Ferran Fernández

Javier Gutierrez Vicén

Joma

Quico Gras

El Leiquero

Josep Parra

Josep Rocher

Paco Luís del Pino

Rafael Seguí

Redacció:

Rbla. Catalunya, 10. 3er.

08007 BCN.

Tel. (93) 412 11 11 - Fax (93) 317 83 86

Fotolits:

Color Digital

Impressió:

Gràfiques Pacífic

Dipòsit Legal:

B-26083/95

Junta de Govern de la UPIFC:

Pere Monés (*President*)

Jordi López Dot (*Secretari*)

Albert Aymamí (*Tresorer*)

Xavier Subias (*Vocal*)

Roser Vilallonga (*Vocal*)

SUMARI

© Ferran Fernández

© FERRAN FERNÁNDEZ

- 4** **Fotoperiodista detingut**
Equip Tècnic / Servei Jurídic UPIFC
- 6** **Dret a la informació i actuació policial**
Josep Cruañas
- 11** **III Congrés de Periodistes Catalans: els reis són els pares**
Pere Monés
- 15** **Credibilidad y calidad en la fotografía de prensa: limitaciones deontològiques a la manipulació digital**
Jaume Mor, Agustí Carbonell, Pepe Baeza
- 18** **Campaña ante la Unión Europea en favor de los derechos de autor de los periodistas**
F.A.P.E.
- 22** **Defensa dels drets d'autor i de l'edició electrònica a Internet**
Associació de la Premsa Electrònica
- 24** **Els arxius d'imatges a Internet**
Dolors Badosa, Narcís Castells
- 27** **L'explotació de la fotografia professional i el seu context**
Equip Tècnic U.P.I.F.C.
- 44** **Imprecisiones, imputaciones y estatutos**
Javier Gutierrez Vicén
- 45** **Acerca de VEGAP (II)**
Lluís Salom
- 46** **Dret a la pròpia imatge: AGE absolta d'una demanda civil**
Redacció
- 47** **Drets d'autor: Querella criminal contra Astoria Ediciones SL**
Redacció
- 48** **Pau Barceló (1910-1997)**
Ana Portnoy
- 50** **Luis Valtueña (1966-1997)**
Cover / Daniel Gluckmann
- 53** **Rafael Pérez de Rozas (1934-1997)**
Rafael Seguí
- 54** **Premis**
- 57** **Bústia: El Leiquero Enmascarado / Nota editorial / Històries per a no dormir**
- 61** **Llistat actualitzat de descomptes i serveis**

FOTOPERIODISTA DETINGUT

REDACCIÓ

El nostre company Jordi Camí anava convenientment acreditat quan va ser detingut mentre estava treballant. Després de dues nits a comisaria, va ser fitxat i posat a disposició judicial sota l'inversemblant acusació de "coacciones y desobediencias a la autoridad". Tal com sona.

La Junta de Govern de la UPIFC ha posat el cas en coneixement de la Comissió de Defensa del Col·legi de Periodistes de Catalunya i el nostre servei jurídic s'ha adreçat a la delegada del Govern a Catalunya, Sra. Julia Garcia Valdecasas, com segueix:

"Senyora.

Em dirigeixo a vos, com a advocat en nom i representació de l'entitat Unió de Professionals de la Imatge i Fotografia de Catalunya (UPIFC) per a exposar-vos un incident que entenem que afecta al dret a la informació.

La passada nit de l'1 al 2 de desembre, el membre d'aquesta entitat i fotògraf de premsa Jordi Camí Caldes, va ser detingut mentre cobria la informació gràfica de la protesta de Greenpeace amb motiu del descarregament de soja transgènica del vaixell "Uniwersytet Jagiellonski" al port de Barcelona.

Aquest fotògraf anava identificat amb el distintiu de fotògraf de premsa d'aquesta entitat, i en ser detinguda la barca en que navegava on anaven d'altres informadors que cobrien l'esdeveniment, sempre va fer palesa la seva condició de fotògraf. La barca on anava en cap moment va participar en els

fets sinó que es va limitar a mantenir-se allunyada per a poder observar els esdeveniments.

El fet que s'identifiqués va ser ignorat pels agents de Policia Nacional que esperaven la barca a terra, i el van detenir i posar a disposició judicial el dia 3 amb els càrrecs de "supuestas desobediencias y coacciones". El Jutjat de Guàrdia el va posar en llibertat.

És realment greu que la policia no respecti el lliure exercici de la tasca professional informativa dels fotògrafs de premsa que s'identifiquen i van acreditats com a tals.

L'article 20.1.d) de la Constitució estableix el dret a emetre i rebre informació com un dels drets fonamentals de la persona, dret que abasta tant el dret de rebre com el d'emetre i per tant la feina professional del periodista. En el cas nostre, la feina del fotògraf de premsa en captar uns determinats fets.

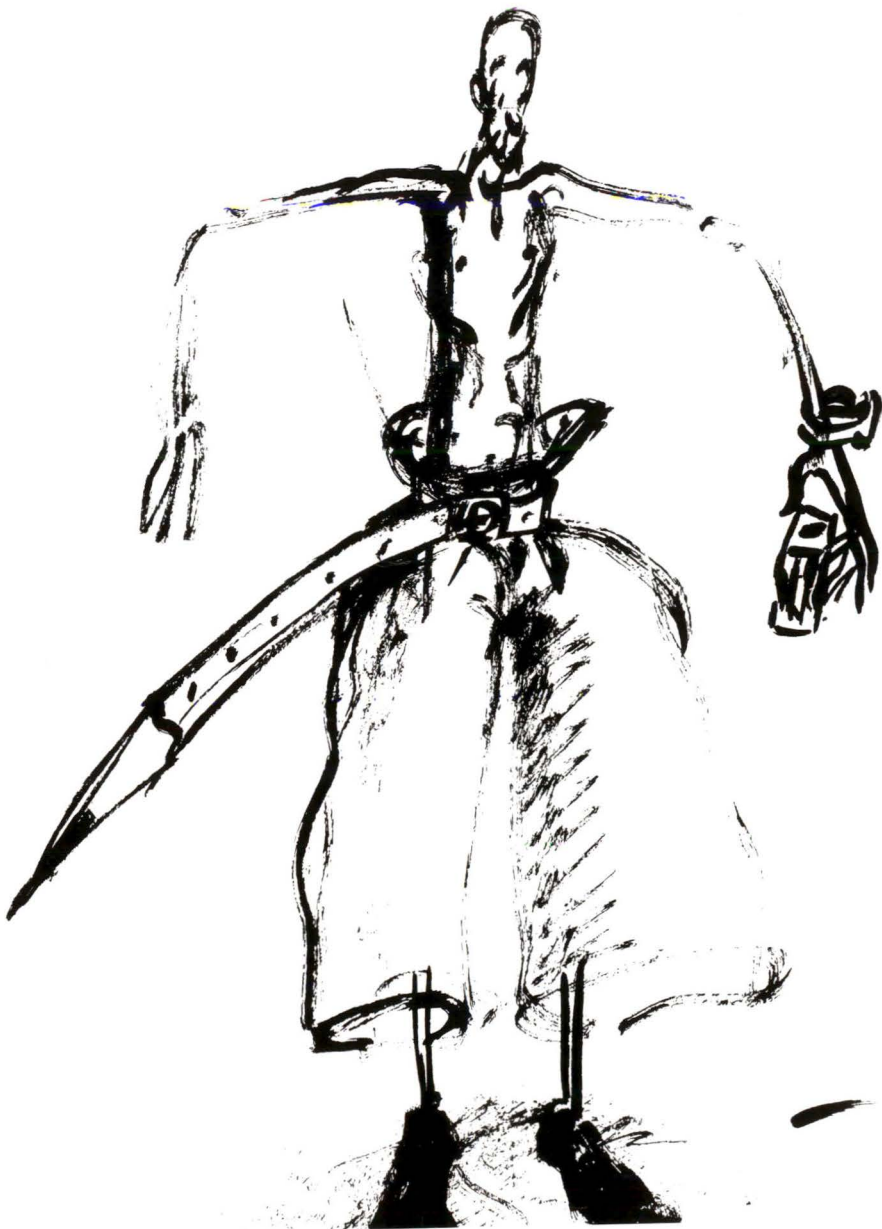
És per això que, en nom de la UPIFC, us faig arribar la protesta per l'actuació de la policia en aquests fets, demano que obriu una investigació per a aclarir-los i pendre les mesures necessàries per tal que no es torni a repetir que un periodista sigui detingut en l'exercici de la seva feina professional.

Resto a la seva disposició i atentament us saludo.

JOSEP CRUAÑAS I TOR
Advocat

BCN, 05/12/96

L'Ofici de dibruixant

- 10mA

dret a la informació i actuació policial

JOSEP CRUAÑAS / Servei Jurídic U.P.I.F.C

Sovint el conflicte es produeix quan la policia impedeix als fotògrafs o altres informadors gràfics com ara els càmares de TV que captin imatges d'actuacions contundents. Així, la detenció del fotògraf Jordi Camí mentre cobria una acció de Greenpeace (vegeu-ne pàg.4), o també els incidents entre informadors gràfics i la policia amb motiu del desnonament dels ocupes del Cine Princesa de Barcelona. Davant de fets d'aquesta mena s'ens planteja quin és l'estatut professional de l'informador gràfic, quina ha de ser la seva actuació, o si la policia té dret a impedir que es captin determinades imatges.

EL DRET A LA INFORMACIÓ I L'ACTUACIÓ DEL PROFESSIONAL

dret a emetre i difondre informació i, per altra, el dret dels ciutadans a rebre-la.

Hem de tenir present que l'actuació de l'informador gràfic quan fa aquesta activitat d'una manera habitual i per tant professionalment, quan capta imatges d'esdeveniments públics, és en tant que professional de la informació, és a dir, en tant que periodista. En el nostre ordenament jurídic aquesta tasca no és considerada com la resta de professions ja que va lligada a un dels drets fonamentals de la Constitució. Fet que li dona unes especials característiques. La Constitució a l'article 20.1.d) recull el Dret a la Informació. Allí es defineix la informació com a part integrant de la llibertat d'expressió, amb dues vessants. D'una banda el

Aquest dret és inclòs dins de l'àmbit general del dret d'expressió i se'n deriva tant la llibertat de creació literària, artística o científica, i la llibertat de càtedra, com també el dret a difondre o comunicar informació veraç. Aquest dret i deure a l'ensem es refereix no només a la informació escrita sinó a tots els mitjans d'emetre informació, i per tant a la informació gràfica. tampoc no es refereix només a les empreses dels mitjans de comunicació, sinó a la tasca dels periodistes en la recerca i elaboració de les notícies.

El contingut del dret d'emetre informació s'ha d'exercir complint dos requi-

no hi ha cap argument ni fet que justifiqui que la policia impedeixi la captació d'imatges sobre les seves actuacions

sits. D'una banda, que la informació emesa sigui veraç, cosa que en el cas de la informació gràfica és evident si no es fa una manipulació de les imatges. Altrament podria afectar la veracitat el text que informa del contingut, amb el qual es pot manipular el sentit de la imatge.

En segon lloc, s'exigeix que el fet sigui noticable i per tant d'interès general, quedant exclosos els que es refereixen a la intimitat de les persones, que per altra banda són protegits per la normativa que regula el dret a la pròpia imatge.

La no revelació de les fonts confidencials és una obligació

EL DRET A LA INFORMACIÓ I EL DRET A LA PRÒPIA IMATGE

El dret a la pròpia imatge de les persones és un dels límits de l'actuació del fotògraf i dels altres informadors gràfics. Aquest dret individual es defineix com el que té tota persona a que no es capti ni es publiqui la seva imatge sense el seu consentiment. Moltes vegades es confon el dret a la pròpia imatge amb el dret a l'honor que protegeix la persona dels perjudicis que denigrin i perjudiquin la seva consideració social.

De tota manera es fa excepció d'aquest dret quan les imatges són de persones que exerceixen un càrrec públic o una professió de notorietat o projecció pública i es captin en llocs oberts al públic. D'altra banda també és una excepció el fet que la captació i publicació si-

gui d'un esdeveniment de caràcter públic i que la imatge d'una persona determinada aparegui com a merament accessòria.

NORMES DEONTOLÒGIQUES

A més del dit sobre els límits del respecte a la intimitat de les persones, el codi deontològic dels periodistes catalans estableix al criteri d'ac-

tuació nº 9 que cal tenir una especial cura en esdeveniments que generin situacions de dolor, evitant intromissions gratuïtes, especialment quan les persones afectades ho demanin.

Aquests criteris són perfectament aplicables al cas dels informadors gràfics i han de ser, tal com ho pretén el codi, una norma que guiï l'actuació dels professionals del nostre país.

LES IMATGES D'ACTUACIONS DE LA POLICIA

Vist tot això, hem de considerar que la captació d'imatges d'una actuació policial són fets d'interès general i per tant un fet noticable. Per això és objecte del dret a la informació. Les forces d'ordre públic són un organisme públic de la societat que actua en defensa dels drets dels ciutadans i en persecució dels delictes. Fets dels quals els ciutadans tenen dret a que se'ls informi, i que els diaris en van plens.

Del que hem dit fins ara es desprèn que no hi ha cap argument ni fet que justifiqui que la policia impedeixi la captació d'imatges sobre les seves actuacions: com a funcionaris públics que són no tenen cap dret de reserva de la pròpia imatge en casos de la seva actuació com a persones públiques fent feines de caràcter públic. Aixó no vol dir que no es facin reserves a la imatge per a preservar l'anonimat d'agents que actuïn en la persecució de determinats delictes i que la publicació de la cara identificable pugui representar algun perill envers la seva persona. En aquest sentit és habitual la pràctica dels fotògrafs de tapar-los els ulls.

EL SECRET PROFESSIONAL

La Constitució en referir-se al dret a la informació diu també que un component d'aquest és el secret professional del periodista. Aquest dret, malgrat que es diu que ha de ser desenvolopat per una llei que encara no ha estat promulgada, és plenament aplicable tal com ho ha establert la doctrina i la jurisprudència.

Aquest dret és, en definitiva, una garantia del dret a la informació ja que possibilita que l'informador accedeixi a fonts d'informació de caràcter confidencial. De no garantir-se el secret i reserva de les fonts o informadors, no es tindria coneixement de determinats fets que són amagats per particulars, empreses o

administracions públiques, i per tant el dret a la informació podria ser limitat més fàcilment per les institucions de poder o grups de pressió.

Així, el periodista té dret a al·legar davant de particulars, poders públics, comissions parlamentàries o els tribunals, el dret al secret professional per no revelar les seves fonts d'informació.

Sense el secret professional quedarien al descobert les persones que revelen determinats fets i que volen quedar en l'anonimat. La no revelació de les fonts confidencials és un deure que assumeix el periodista i que no pot trencar si no vol fer un tort a l'actuació professional que deontològicament li és exigible.

Per tant si un fotògraf obté unes imatges facilitades per la col·laboració d'unes determinades persones, si aquestes li ho han demanat, els hi ha de preservar la identitat davant de qui sigui. Seria el cas d'un fotògraf que obtingués una imatge d'una acció o fet de protesta per ser avisat previamente i reservadament de que es produiria: hauria de mantenir el secret de l'identitat de l'informant i de les persones que l'han realitzat tapant-los la cara per a que no siguin identificades (de la mateixa manera que s'ha de tapar la cara i distorsionar la veu de la persona que fa unes declaracions davant la càmera però ho fa de manera reservada). El mateix es produiria en el cas de captar imatges d'una roda de premsa d'un grup secret:

***El professional
no pot ser obligat
a lliurar imatges
a la policia***

hauria de preservar igualment el secret de l'obtenció de la informació confidencial.

Tot aixó no treu que el periodista ha de tenir cura de contrastar i verificar les informacions facilitades per les seves fonts i donar un tractament adequat a la notícia tal com estableix el criteri segon del codi deontològic a que ens hem referit.

PETICIÓ JUDICIAL D'IMATGES

El professional no pot ser obligat a lliurar imatges d'un determinat fet a la policia, en tot cas pot ser requerit judicialment a fer-ho. En aquest cas s'hauran de lliurar retocades, tal com s'ha compromès amb l'informant en base al secret professional. Tanmateix, tot al·legant la reserva del secret professional, tampoc haurà d'informar de la font de la informació ni que sigui requerit a fer-ho per un jutge.

IDENTIFICACIÓ DE L'INFORMADOR GRÀFIC

Un informador gràfic ha d'anar necessàriament i visiblement identificat amb els distintius corresponents de premsa per tal que els agents puguin identificar-lo.

De no fer-ho seria difícilment defensible que la policia no li hagués respectat el dret a fer la seva feina en un esdeveniment públic.

EN CAS DE DETENCIÓ POLICIAL EN L'EXERCICI PROFESSIONAL

D'acord amb l'article 520 de la Llei d'Enjudiciament Criminal tota persona que sigui detinguda per la policia per estar relacionada amb algun fet delictiu ha de ser posada a disposició del jutge dins d'un termini de setanta dues hores. D'una manera immediata la policia haurà d'informar al detingut dels seus drets que són:

Dret a no declarar, o a no contestar alguna pregunta que se li formuli en l'interrogatori policial, o a dir que declararà quan sigui posat a disposició judicial. Dret a no declarar contra seu i a no declarar-se culpable dels fets.

Dret a designar l'advocat que vulgui per a que l'assisteixi en la declaració a la policia. La policia no pot obligar a declarar sense que hi sigui present l'advocat. De tota manera l'advocat no pot intervenir a la declaració ni parlar prèviament amb el detingut, sinó demanar aclariments sobre la declaració. Tant si declara com si no ho fa, després d'aquesta diligència el detingut es podrà entrevistar privadament amb l'advocat. En la declaració l'informador gràfic haurà de fer constar la seva condició i, tot al·legant el secret professional, fer reserva de les fonts d'informació, cosa que haurà de mantenir davant del jutge.

També té dret a ser assistit per un metge forense en cas d'haver estat ferit o trobar-se malament i que es posi en contacte amb els familiars la detenció.

els reis són els pares

III CONGRÉS
DE PERIODISTES

PERE MONÉS / President de la U.P.I.F.C.

El Congrés de Periodistes Catalans són unes jornades professionals organitzades pel Col·legi de Periodistes de Catalunya que serveixen bàsicament per a la presentació en societat de les fites col·legials (enguany el Consell de la Informació de Catalunya), per a constatar el quasi sempre lamentable estat de l'exercici professional en nombrosos aspectes, i per a recollir els suggeriments de les individualitats i de les organitzacions més actives de la professió (l'S.P.C., l'Associació de Dones Periodistes, l'A.I.P.E.T., l'Associació de Premsa Electrònica, el mateix Col·legi de Periodistes, la UPIFC, etc...) a modus de "carta als reis" sobre l'actuació del Col·legi els propers anys.

COL·LABORADORS

El Col·legi de Periodistes va presentar una iniciativa possibilista, pensada originàriament només per a col·laboradors literaris (?!), que té per objectiu acabar a curt termini amb l'actual surrealisme de les col·laboracions per la via de signar un acord de mínims amb els principals mitjans de comunicació. El que la UPIFC proposa, i així ho hem demanat al Col·legi en la mesura que el te-

ma no estigui definitivament tancat, és que l'àmbit de protecció es faci extensiu als col·laboradors gràfics que estan igualment desprotegits.

D'altra banda, el Sindicat de Periodistes de Catalunya va presentar el seu pròpi projecte d'Estatut del Col·laborador. Es tracta d'una proposta més ambiciosa (Seguretat Social, etc) i més completa que la del Col·legi (no discrimina als gràfics, per exemple), però de resultat més atzarós i a un termini més llarg per causa de la tramitació parlamentària. La UPIFC va demanar, i així es va recollir al document final, que la comissió de seguiment, a més dels membres inicialment previstos (SPC, Col·legi i sindicats majoritaris), estigui oberta a d'altres organitzacions professionals que, com la nostra, també estem afectades per aquesta problemàtica.

EDICIÓ GRÀFICA I MANIPULACIÓ DIGITAL

La Taula organitzada per la UPIFC, a més del suport al Manifest per l'Edició Gràfica, i de les intervencions de Jaume Mor i Pepe Baeza, (l'Agustí Carbonell finalment, per raons de feina, no hi va poder assistir), va encetar un debat que en els

propers números de l'AGENDA ens agradaria recollir abastament.

Pel que fa a les conclusions adreçades al III Congrés són:

1. Cal que els mitjans de comunicació comptin amb una secció d'Edició Gràfica amb equip d'especialistes, organització pròpia i responsabilitats suficients per a dur a terme la funció d'edició gràfica amb independència.

2. Cal que les facultats de periodisme potenciïn l'edició gràfica i la cultura de la imatge per a formar especialistes i augmentar el nivell de cultura visual dels periodistes en general.

3. Cal que cada mitja es doti d'un llibre d'estil no restrictiu, que defineixi els tipus, utilitzacions, continguts, etc. de la imatge.

4. Cal impulsar la participació de l'edició gràfica en els nous models de premsa i projectes periodístics.

5. Cal elaborar un Codi Deontològic de l'Edició Gràfica que marqui els límits de l'intervenció i manipulació de la imatge.

6. Cal que des de l'edició gràfica es defensï la visió subjectiva del fotògraf.

DRETS D'AUTOR

Aquest tema ha estat el cavall de batalla de la UPIFC en aquest III Congrés de Periodistes. Es tractava, en definitiva, d'extendre la idea que el respecte a la propietat intel·lectual

i l'autogestió col·lectiva dels cànons remuneratoris per còpia privada són el gran tema pendent d'abordar amb urgència per part dels periodistes, dels fotògrafs i d'altres col·lectius implicats, i que aquest bé podria ser el repte a assumir pel Col·legi cara al proper Congrés de Periodistes Catalans.

Entre les principals raons, n'hi ha una d'elemental que en destaca: sense organitzacions professionals/sindicals més potents serà difícil resoldre bona part dels problemes plantejats. Per això és necessari que les entitats que agrupem autors, començant pel Col·legi de Periodistes, accedeixin als fons de gestió col·lectiva que generem entre tots, de tal modus que cada col·lectiu pugui autogestionar per a obra social el percentatge d'aquest fons que d'acord amb la seva representativitat li pertochi. Com passa a Europa (i no pas a la lluna) i com va explicar la Sra. Hígun Jakobsen, vicepresidenta del Sindicat de Periodistes Danés, en la seva intervenció.

Així, la UPIFC va presentar sis propostes al III Congrés :

1. Ja que l'article 22 de la Constitució Espanyola estableix la llibertat d'associació, és contrari a aquest dret el reconeixement per part del Ministeri de Cultura d'una sola entitat de gestió de drets d'autor per branca creativa. Entenem que els autors han de tenir plena llibertat per associar-se i crear les entitats de gestió dels seus drets que creguin oportunes, sense que l'Estat pugui imposar cap limitació a la lliure concurrència tal com succe-

STORMING SVITE

—koma
10 VII 95

eix a d'altres països del nostre entorn. Això ha d'impulsar la defensa dels drets d'autor i una millor gestió dels mateixos, que la situació de monopoli evidentment no afavoreix.

2. Amb l'actual desenvolupament tecnològic queda palés que la fotografia pot ser captada per diversos mitjans tècnics i de molts més altres suports on és reproduïda a més del llibre. Per tant, el fet que l'article 25 de la Llei de Propietat Intel·lectual (LPI) només contempli la remuneració compensatòria per la còpia privada dels llibres redueix enormement l'abast d'aquesta compensació. Com a simple enumeració és de domini públic la còpia sistemàtica de la premsa, CD-roms i d'altres mitjans informàtics que reproduïxen obres protegides com ara les de caràcter literari o gràfic. La LPI s'hauria de modificar per a incloure com a còpia privada la reproducció de les obres de les diverses menes de suports i que s'apliquin les taxes sobre els nous mitjans per a fer aquestes reproduccions. En aquest sentit expresseu la nostra solidaritat amb el recurs interposat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya i la Federación de Asociaciones de la Prensa de España (F.A.P.E.) sobre aquesta qüestió.

3. El dret a la lliure circulació de notícies i a la informació comporta que sigui permès el dret de cita i comentari d'articles periodístics publicats en els mitjans de comunicació, tal com recull l'article 32.2 de la LPI. No té sentit que es considerin com a cita les anomenades

“revistes de premsa” que són una activitat comercial, la qual no es pot incloure ni dins de l'apartat de la còpia privada. Per tant, la reproducció d'articles o imatges a les “revistes de premsa” ha de comportar necessàriament el pagament de drets als autors de les obres reproduïdes.

4. Les còpies d'obra protegida realitzades per establiments comercials de fotocòpies, reprografia i determinats laboratoris fotogràfics no estan inclosos dins del concepte de còpia privada de la LPI i no es poden fer sense l'autorització dels autors. Per tant, entenem que l'administració hauria de fer un control d'inspecció d'aquestes activitats per a fer respectar la llei i protegir els drets dels autors.

5. Per a la millor defensa judicial dels drets de propietat intel·lectual sembla convenient que la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya anomenés un fiscal dedicat a aquesta matèria, de la mateixa manera que les Audiències Provincials contemplin en el repartiment d'Assumptes l'assignació de les Actuacions sobre aquesta matèria a una determinada Secció que podria ser l'encarregada també de les qüestions de propietat industrial.

6. La Plataforma Pluridisciplinar Pro-Drets d'Autor de recent constitució és una eina unitària que cal potenciar per a estendre el debat i l'actuació conjunta dels diferents sectors afectats per la problemàtica derivada de la propietat intel·lectual.

CREDIBILIDAD Y CALIDAD EN LA FOTOGRAFIA DE PRENSA.

LIMITACIONES DEONTOLÓGICAS A LA MANIPULACIÓN DIGITAL

JAUME MOR, AGUSTÍ CARBONELL, PEPE BAEZA

Hace ya aproximadamente 20 años que comenzó la transición a la democracia en España y hace casi 20 años de la creación de las primeras secciones estables de fotografía en la prensa. Ambos fenómenos vienen vinculados por el desarrollo, durante este tiempo, de nuevas publicaciones y de modelos de prensa que además de dar apoyo a la expresión de la realidad cambiante del país, debían canalizar las inquietudes de todos los sectores de la prensa, anulados ideológica y profesionalmente por las estructuras de la dictadura.

Desde entonces varios aspectos relacionados con la fotografía de prensa han cambiado: una cierta mayor consideración profesional de los fotoperiodistas por parte de sus compañeros redactores, unas estructuras de organización algo más completas, una mayor promoción del conocimiento de la comunicación visual en los estudios de periodismo, y algunos datos más que definen en parte el inicio de algunas nuevas sensibilidades pero que sobre todo delatan la estrepitosa insuficiencia con que, 20 años después, siguen administrándose los requisitos para poder llevar adelante modelos de periodismo visual serio, imaginativo y valiente.

Si bien es cierto que los modelos latinos de prensa siempre han padecido escasez de posibilidades de desarrollo de lo visual

en relación con los modelos anglosajones o nórdicos, la explicación del mantenimiento de estructuras exigüas en fotografía periodística en este momento debe atribuirse a causas mucho más específicas que el modelo cultural en que estamos inmersos. En todo caso el análisis que se propondrá debe ayudar a clarificar las causas que determinan las decisiones profesionales y empresariales que, hipotecan el buen uso de la imagen en prensa.

Digámoslo claro: maltratamos la imagen a pesar de excepciones concretas que no hacen más que poner de manifiesto lo mal que lo estamos haciendo en general. La prensa canaliza demasiadas imágenes carentes de significado, reiterativas, redundantes con otros elementos de la información; imágenes de insuficiente calidad estética o compaginadas en función de criterios ajenos a sus propias necesidades como mensaje periodístico; y de la misma manera la prensa está desaprovechando imágenes y planteamientos que complementarían con su riqueza de significados los contenidos textuales que con tanta predominancia adaptan en su propio provecho la comunicación visual periodística.

Nos encontramos además, desde hace unos años, frente al reto de incorporar adecuadamente las posibilidades que ofrecen las nuevas tecnologías de tratamiento electrónico de la imagen, hacien-

do compatible el valor testimonial que la fotografía no debe perder con la creación de nuevos tipos de imagen que amplíen los recursos comunicativos de la prensa, sobre la base de establecer una diferenciación clara entre unas y otras.

La elaboración del Manifiesto sobre la Edición Fotográfica, realizado durante el presente año por responsables de fotografía de diferentes publicaciones en el ámbito del Estado español, tiene como objetivo señalar algunos de los problemas que afectan a las imágenes en la prensa, derivados de la inadecuación e insuficiencia de estructuras profesionales específicas y de la falta de sensibilidad, por falta de cul-

tura visual, de una parte importante del resto de colectivos que elaboran la prensa. Básicamente nos referimos al colectivo de redactores, poder profesional efectivo, mayoritario en las redacciones y, al menos hasta el momento, cantera única de cuadros directivos.

Los tres ponentes asumimos la difusión de este Manifiesto como un objetivo en este Congreso y tomamos sus contenidos como punto de partida recomendado para profundizar en las cuestiones que afectan al presente y al futuro de todos aquellos que, desde la realización y edición de las imágenes de prensa, nos consideramos periodistas.

MANIFIESTO SOBRE EDICIÓN DE FOTOGRAFÍA EN LA PRENSA

Los editores fotográficos, como responsables de la calidad y el correcto uso profesional de las imágenes que aparecen en la prensa, queremos hacer públicas las siguientes consideraciones:

El encargo, selección y puesta en página de imágenes en la prensa requiere una formación y una responsabilización aplicada a la enorme variedad de usos en que la imagen de prensa viene desdoblándose.

Queremos hacer notar la diversidad de imágenes que hoy componen un producto periodístico (informativas, ilustrativas, etc.) y la necesidad de un tratamiento específico y diferenciado para cada uso.

Manifestamos la necesidad de elaborar, en colaboración con otros colectivos profesionales, un código deontológico respecto a los límites de la intervención y manipulación de las imágenes, de forma que los lectores conozcan exactamente lo que se les ofrece.

De acuerdo con este planteamiento, reivindicamos la riqueza de posibilidades que ofrece el desarrollo y aplicación de las nuevas tecnologías en la creación de imágenes, y consideramos que la regulación de su uso debe basarse en la clarificación y no en la desconfianza. Queremos imágenes nuevas e imaginativas sin que la virtualidad comprometa la permanencia de las imágenes que parten de la realidad, porque defendiendo la calidad y credibilidad defendemos también la

viabilidad de la prensa como producto. Creemos en la veracidad como principio rector de nuestra actividad de periodistas y por lo tanto consideramos que no es correcto alterar el contenido de una fotografía noticiosa en forma tal que engañe al público o tergiversar la voluntad de su autor.

La Edición Fotográfica no puede seguir siendo desatendida o ejercida aleatoriamente por colectivos periodísticos que comparten esta función con otra prioritaria para ellos, como la redacción de textos o el diseño de páginas. Instamos a las empresas periodísticas a atender con equipos de especialistas el cuidado de esta función, pues es la única vía hacia una prensa con perspectivas de futuro.

Nos planteamos como objetivo prioritario evitar la proliferación en la prensa de imágenes insignificantes o recurrentes. Para ello se hace indispensable que la Edición Fotográfica participe en la creación y desarrollo de los nuevos proyectos periodísticos, que tan a menudo son elaborados de espaldas a quienes tienen la cultura específica para asesorar respecto al uso de las imágenes.

Hacemos constar asimismo la necesidad de analizar las relaciones entre textos e imágenes, en muchas ocasiones inadecuadas como consecuencia de la discordancia o de la excesiva redundancia de significados. Defendemos la construcción de un significado global, que no oculte la autonomía de los respectivos mensajes. Mención especial merece el estudio y potenciación de los pies de foto como textos de referencia directa, que son sistemáticamente desatendidos e incorrectamente utilizados en la concepción de casi todos los modelos de prensa.

Asumimos los valores indiscutibles de autoría de las imágenes en su aplicación profesional. Nos inclinamos siempre por la defensa de la visión subjetiva del fotógrafo, pues es nuestra función evitar las imágenes anónimas y estereotipadas en la prensa, haciendo compatible este planteamiento con la línea de nuestras publicaciones.

Consideramos que la Edición Fotográfica debe enriquecerse con las aportaciones de personas que no provengan de los colectivos tradicionales de la prensa.

Desde el ámbito profesional hacemos también hincapié en el vacío académico en cuanto a la formación específica de profesionales periodistas con una cultura visual gráfica. Por lo tanto, reivindicamos una mayor presencia de dicha materia en los planes de estudios universitarios.

Los editores gráficos nos dirigimos a todos los colectivos que participan en la prensa: lectores, autores, directores, empresarios, compañeros de otras áreas docentes, para pedirles que analicen -y en su caso, asuman- el presente manifiesto, que parte de la necesidad de potenciar el buen uso de las imágenes en la prensa.

En la elaboración del Manifiesto sobre la Edición Fotográfica participaron la mayor parte de los jefes de fotografía y editores gráficos de los principales diarios, grupos editoriales y agencias que trabajan en el Estado español. La ausencia de firmas es una decisión colectivamente asumida para facilitar la adhesión de compañeros de ésta u otras áreas periodísticas.

El Manifiesto fué elaborado en tres sesiones de trabajo realizadas en diciembre de 1995 y enero de 1996 en Mariñón (La Coruña) y en Madrid en mayo de 1996.

Campaña ante la Unión Europea en favor de los derechos de autor de los periodistas (*)

F.A.P.E

El Comité Ejecutivo de la Federación Internacional de Periodistas (FIP), en su última reunión celebrada en noviembre, en Ljubliana (Eslovenia), aprobó las bases para iniciar una campaña de sensibilización ante la Unión Europea sobre los derechos de autor de los periodistas.

Según ha podido saber el Comité Ejecutivo de la FIP, la Comisión Europea prepara una futura Directiva comunitaria sobre los derechos de autor en la transmisión digital, en la que parece que los derechos comerciales van a mandar sobre los derechos morales. Es decir, los derechos de las empresas o los medios se prefieren a los de los periodistas, auténticos y únicos autores de las informaciones.

Se estima que, en un plazo de ocho meses, la Directiva estaría lista para su publicación, a no ser que se oponga algún Estado miembro de la UE, en cuyo caso la Directiva podría demorarse dos años como mínimo.

El grupo de expertos de la Federación Internacional de Prensa que trabaja los últimos años sobre los derechos de autor de los periodistas ha llamado la atención del Comité Ejecutivo para que alerte a los periodistas europeos sobre esta cuestión, ya que la Comisión de la UE es proclive a ponerse del lado del poder económico.

Precisamente es en Europa donde más se reconoce el derecho de autor de los periodistas, por lo que los representantes de los periodistas de Estados Unidos, Latinoamérica, Asia, Africa y Oceanía han alentado a los colegas europeos a luchar por mantener un derecho que tienen reconocido.

La Federación de Asociaciones de la Prensa de España (FAPE) intervendrá ante el Gobierno español para que se oponga a una Directiva que no tenga en cuenta los derechos morales de los periodistas, aunque el propio Gobierno no ha reconocido estos derechos oficialmente, por lo que FAPE ha interpuesto, y tiene pendiente de resolución, un recurso contencioso-administrativo.

***“en Alemania se
recaudaron más de 2.000
millones de marcos en
concepto de derechos de
autor aplicados
a la venta de ordenadores
y aparatos de fax”***

FAPE, junto con el Col·legi de Periodistes de Catalunya, recurrió —exactamente hace tres años— el Decreto sobre Derechos de Autor porque no incluía los derechos de autor de los periodistas.

En el terreno de los derechos de autor, no sólo hay una batalla moral, para que se reconozcan los derechos que asisten a los periodistas como autores de las in-

SAN FERMÍN !

**-POMA
7 VII 95**

formaciones, comentarios o reportajes, o a los fotógrafos de prensa por sus informaciones gráficas, sino que hay, además un interés económico.

Desgraciadamente, en este último aspecto la actitud de la Comisión Europea se ha puesto al lado de las grandes empresas multimedia.

Para hacerse una idea de las cifras que están en juego baste decir que durante el año pasado en Alemania se recaudaron más de dos mil millones de marcos, (más de 170 mil millones de pesetas), en concepto de derechos de autor aplicados a la venta de ordenadores y aparatos de fax.

En España, durante los últimos años, la FAPE y el Col·legi de Periodistes de Catalunya han reivindicado en vano que los pe-

“Se da la circunstancia, además, de que en España los derechos de autor se liquidan a través de la SGAE, que ejerce el monopolio de la recaudación”

riodistas tengan derechos de autor, como tienen los escritores, músicos y otros profesionales. Se da la circunstancia, además, de que en España los derechos de autor se liquidan a través de la SGAE, entidad que ejerce el monopolio de la recaudación.

La campaña que propone desarrollar la FIP ante la Unión Europea se realizará ante los Gobiernos de los Estados miembros de la UE, y ante los burócratas de Bruselas, auténticos “factotum” de los textos de las Directivas comunitarias.

** artículo reproducido de F.A.P.E n° 22 (Madrid, diciembre 1996) con la autorización de la Federación de las Asociaciones de la Prensa de España.*

SUBSCRIPCIONES

La fórmula mágica

$$4 \times L'A \left(\begin{smallmatrix} \text{de la} \\ \text{de la} \end{smallmatrix} \right) + S \left(\begin{smallmatrix} \text{de la} \\ \text{de la} \end{smallmatrix} \right) = 1500 \text{ ptas/año}$$

Tel. 93 412 11 11

Fax 93 317 83 86

Martes y miércoles de 18 a 20 h
Rambla de Catalunya, 10 3° 08007 BCN

L'IDEA

DEFENSA DELS DRETS D'AUTOR I DE L'EDICIÓ ELECTRÒNICA A INTERNET

Associació de la Premsa Electrònica

Declaració de Girona

Les noves tecnologies avançades de la informació, tot i que encara no s'ha arribat a una utilització òptima d'aquestes i que hi ha desigualtats en el seu us en els mitjans de la informació i els usuaris de la societat catalana, han modificat profundament l'organització del treball i han provocat un canvi d'hàbits.

Les tecnologies avançades, bàsicament, no són intrinsecament ni positives ni negatives, sinó que aixó depén de l'us que s'en faci i dels objectius que es persegueixin amb elles. Els aspectes positius de la rapidesa en la consulta i transmissió de la informació queden sovint eclipsats pels aspectes negatius, ja que permeten un major control i facilitat de manipulació i transformació il·legal d'imatges i texts originals protegits per la llei de la propietat intel·lectual i copyright.

UNA NOVA LEGISLACIÓ INTERNACIONAL PER LES NOVES XARXES ELECTRÒNIQUES DIGITALS

El desenvolupament de les noves xarxes electròniques-digital per a la transmissió d'imatges i texts, a l'Estat espanyol s'ha trobat amb un creixement superior al desenvolupament de la defensa dels drets d'autor i de la propietat de l'edició electrònica. Aquesta inexistència de legislació a Internet i altres suports de distribució i productes ha pogut permetre, en primer lloc, la reproducció de texts originals d'altres mitjans de comunicació i editorials sense abonar cap compensació econòmica als seus legítims autors i propietaris.

La realització de delictes penals a la xarxa Internet, sense control, no es produeix als altres mitjans de comunicació tradicionals, amb suport de paper i imatge, i la

publicitat dels delictes ha provocat el coneixement de la realitat de la situació a l'Estat espanyol.

Es produeix actualment una determinada concepció de les noves xarxes com un mitjà de comunicació sense censura i que permet totes les activitats individuals, sense cap normativa legal i propietat de la xarxa.

La mateixa llibertat a la xarxa d'Internet i multimèdia és víctima dels delictes contra els drets dels professionals i els seus projectes i treballs a les noves tecnologies avançades de la informació. La regulació de les autopistes de la informació, amb una harmonització de les legislacions nacionals a Europa i, a més a més, la creació de convenis internacionals amb la participació dels grups financers que controlen la distribució a les xarxes d'Internet i multimèdia, és una urgència.

REPRODUCCIÓ PRIVADA PER ORDENADOR I TELEDISTRIBUCIÓ D'OBRES D'AUTOR

El control de reproducció il·legal de texts, imatges i obres, fins ara s'ha transformat amb les noves tecnologies i, avui, es po-

den reproduir sense control per ordinador. La legislació més avançada en matèria de drets d'autor s'estableix als Estats Units d'Amèrica, amb regulacions de preus per cada còpia de l'original.

La Unió Europea ha declarat l'obligació de garantir la prohibició de la còpia no autoritzada, amb l'expressió concreta del manteniment dels drets exclusius del titular o autor sobre la transmissió digital o electrònica i, a més a més, sobre el dret exclusiu de la col·locació dels originals i obres a la disposició del públic.

La manipulació i transformació de les obres digitals, segons la Unió Europea, justifica una legislació de dret moral.

Els professionals, també, han de participar en la redacció d'una nova legislació de les noves tecnologies avançades amb representants de l'administració catalana i espanyola, per a incloure les seves argumentacions i experiències internacionals en matèria de protecció i propietat digital i electrònica.

Girona, 23/10/96

ARXIU D'IMATGES A INTERNET

NARCÍS CASTELLS / DOLORS BADOSA

Costa trobar expressions noves per descriure la magnitud de l'expansió del fenomen INTERNET en els darrers mesos. Sembla que qualsevol fórmula que hom pugui emprar ja ha estat repetida moltes vegades, que ha sofert el desgast del temps..., quan es refereix a un fenomen totalment nou. Autopistes de la informació, superautopistes de la comunicació, un nou mitjà de comunicació, ciberespai, accés immediat a una quantitat il·limitada d'informació, Societat de la Informació,...

Significativament, en l'excel·lent manual de Ramón Alberch i Joan Boadas, "La función cultural de los archivos", Bergara (Irargi) 1991, que tracta exhaustivament de totes les possibilitats d'organització d'actes culturals, projecció exterior, informació al públic, etc, dels arxius, no hi ha cap esment d'INTERNET. L'any 1991 -fa quatre dies-, la teranyina mundial de pàgines hipertext encara no existia, per bé que la major part dels elements de l'actual INTERNET feia dècades que hi eren, com ara la xarxa no jeràrquica de nodes d'ordinadors inicialment anomenada ARPANET, el protocol TCP/IP,... El 1991, els usuaris d'INTERNET a Catalunya tot just començaven a superar l'estadi del cercle d'iniciats, sobretot concentrats en el camp de la recerca universitària.

Ara no és el moment de parlar d'aquesta evolució, ni de les seves causes, ni dels molts elements singulars que hi han intervingut (INFOVIA, navegadors, buscadors, PC_NET's,...), dels èxits colossals i els fracassos sonats,... Ens interessa només cen-

trar-nos en un dels serveis d'INTERNET, que justament ha estat la causa principal de la darrera expansió: la WOLD WIDE WEB, també anomenat WWW o WEB a seques, deixant de banda els sinònims periodístics.

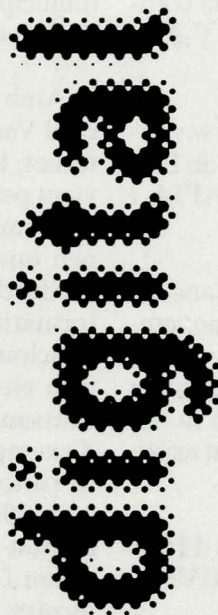
Estem convençuts que aquesta eina ofereix un nou món de possibilitats de difusió de les activitats, propostes, documents, instruments de descripció, iniciatives, etc, dels nostres arxius, tal com ho ha estat per molts altres sectors o entitats. Es tracta, a més, d'una eina popular -amb més de 50 milions d'usuaris en aquest moment-, amb enormes potencialitats de creixement, i que es va integrant ràpidament en els usos socials quotidians, deixant de ser una mera moda.

LA FOTOGRAFIA I ELS ARXIU FOTOGRAFICS A LA WWW

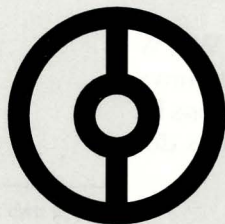
Per donar una idea de la situació dels Arxius fotogràfics o d'imatges a la WWW, ja que sabem que es tracta d'un medi en constant creixement, no hi ha més remei que donar xifres. L'index que hem triat és fer la recerca, en alguns dels buscadors habituals, dels ordinadors que contenen WEB amb informació rellevant dels termes de indexació PHOTO i ARCHIVES. El dia 2 de setembre propassat, els resultats eren els següents:

El buscador **ALTAVISTA** (www.altavista.com), trobava la paraula PHOTO 1.271.061 vegades i la combinació PHOTO+ARCHIVES era localitzada a 26.842 màquines.

**Soluciones
Digitales
Multisectoriales**

color

**PhotoCD
Fotomecánica
PhotoArchiv
Multimedia
Digital Color+Print**

Avda. Roma 155
08011 Barcelona

Tel + 34 3 451 46 00
Fax + 34 3 451 86 75
www.alabrenet.es/colordigital
106034.3677@compuserve.com

El buscador en espanyol **OLE** (www.ole.es), ressenya 36 WEB sobre FOTOGRAFIA, i cap que respongui a la combinació de recerca FOTOGRAFIA y ARCHIVO.

A Catalunya, **VILAWEB** (www.vila-web.com), respon que hi ha 7 WEB de FOTOGRAFIA i cap per FOTOGRAFIA i ARXIU.

Doncs bé, sense modificar substancialment les proporcions, el dia 15 de novembre, poc més de dos mesos més tard, que és la data de tancament d'aquest document, la situació als mateixos buscadors és la següent, i permet apreciar el creixement exponencial d'Internet:

ALTAVISTA: 1.350.720 vegades PHOTO i 5.000 adreces PHOTO+ARCHIVES.

EXCITE: 1.328.953 i 38.403, respectivament.

OLE: 297 llocs amb informació pertinent sobre FOTOGRAFIA i 2 sobre FOTO y ARCHIVO. En aquest darrer cas, es tracta de dos estudis de fotografia professional (Objetivo/4, de Sevilla, i Estudio Ana Peyri, de Barcelona).

VILAWEB: 38 vegades FOTO, i continua sense haver-n'hi cap de FOTO i ARXIU.

LA WEB DE L'ARXIU D'IMATGES EMILI MASSANAS I BURCET, DE LA DIPUTACIÓ DE GIRONA

El fet que encara no hi hagi cap WWW específic d'un Arxiu d'Imatges a Catalunya o a Espanya, no és la única causa que ens ha empès a preparar el nostre, que ara us donem a conèixer.

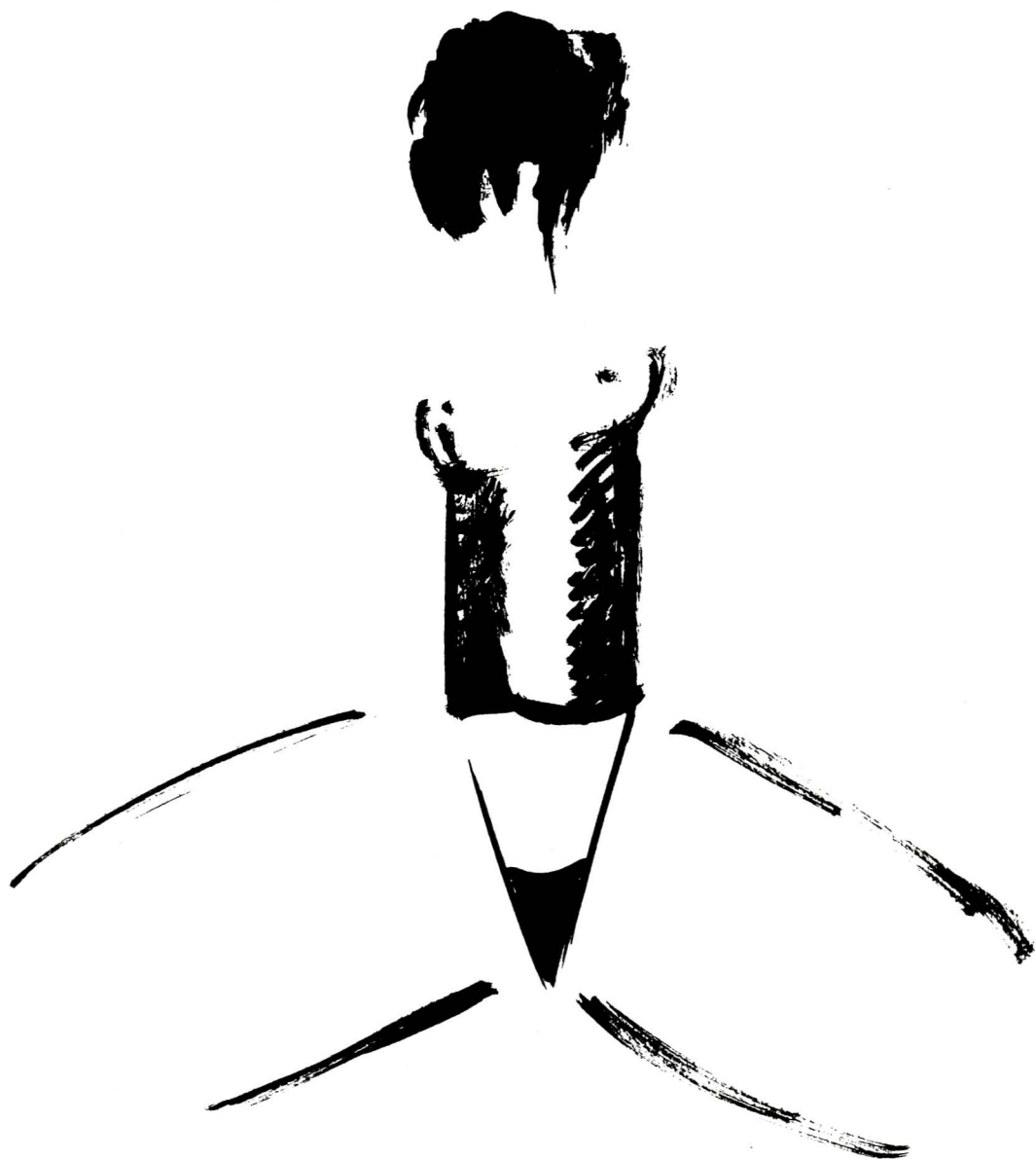
Hi ha el fet que la Diputació de Girona ha adoptat ben aviat una política activa en

aquest terreny i, que des del seu propi servidor (www.ddgi.es), ha impulsat l'accés dels municipis gironins i el coneixement d'aquest nou medi de comunicació.

Amb un disseny acurat, realitzat per Ricard Vaqué, dissenyador especialitzat en Internet, les pàgines de l'AIEMB aniran canviant periodicament de continguts i fins i tot de forma. En aquest moment inicial, contenen una presentació general de l'arxiu; un mòdul de consulta dels darrers Butlletins Informatius, amb la possibilitat pels usuaris d'incloure's al "mailing" del butlletí via correu electrònic; un apartat dedicat al Fons Massana (fotos antigues), amb 6 imatges d'exemple; un apartat dedicat al Fons Pablito (fotos de Girona i la Costa Brava dels anys 1960 i 1970), amb 6 imatges; un altre apartat dedicat a la resta de fons que componen l'Arxiu, també amb 6 fotografies de mostra; un apartat amb adreces aconsellables del món del patrimoni fotogràfic i, finalment, un espai dedicat a compilar un Directori dels Arxius d'Imatges de Catalunya, on, de forma totalment gratuïta, albergarem una fitxa informativa i dues fotografies de mostra de qualsevol arxiu d'imatges que es prengui la petita molèstia d'omplir la fitxa predefinida que trobarà en aquest apartat i trametre-nos-la per correu electrònic o qualsevol altre mitjà convencional.

Per a més informació:

Tel (972) 20 57 00, Fax (972) 20 80 88,
E-MAIL ncastell@ddgi.es

— Bm

II FIGURA (LLAPIS SOBRE PAPER)

l'explotació de la **FOTOGRAFIA PROFESSIONAL** *i el seu context*

Equip Tècnic (I) de la U.P.I.F.C.

PRESENTACIÓ

L'objectiu d'aquesta ponència és assenyalar quins són els principals problemes que afecten l'exercici de la fotografia professional a casa nostra (és a dir: la seva pràctica com ofici, a banda de les connotacions més amplies i complexes que te com a camp de treball de l'art visual) i apuntar quina és, al nostre parer, la via d'afrontar-los.

Hem centrat l'exposició en el paper de l'administració, la responsabilitat dels professionals, i els drets d'autor. No cal dir, obviament, que són aspectes inter-relacionats i que no tenim resposta a tots els interrogants que es formulen.

En aquest sentit, tant les propostes com les mancances s'han de considerar indicatives del grau de desenvolupament del nou tipus d'associacionisme que la UPIFC representa.

Convé precisar que, en atenció a la necessitat de síntesi, hem optat per un comentari "a peu d'obra" pel que fa a drets d'autor. Així doncs, hem prescindit de l'anàlisi detallat de l'extensa problemàtica jurídica i tècnica que la "*societat de la informació*" planteja, perquè la posició de la UPIFC sobre aquest particular ja ha quedat reflexada recentment a les respostes emeses, amb el suport tècnic de Josep Cruaños i Tor, al qüestionari adjunt al "Llibre Verd sobre Drets d'Autor i Drets Connexs" de la Comissió Europea (2).

Les línies generals d'aquest document han estat el·laborades col·lectivament per un equip de treball, la redacció és de Lluís Salom, i la utilització del plural és correspon amb l'opinió de la Junta de Govern. Agraïm als organitzadors l'oportunitat de poder expressar el punt de vista de la nostra entitat en aquestes IV Jornades Antoni Varés sobre la imatge i la recerca històrica.

1. INTRODUCCIÓ

La revolució tecnològica d'aquest fi de mileni pel que fa al processament i transmissió d'imatges, reforça la dimensió de la fotografia en tant que producte universal, en un mercat sense fronteres on qualsevol professional por competir.

Aquesta realitat, però, té molt de virtual a casa nostra perquè, si bé és cert que la fotografia és present a quasi tots els àmbits de la vida social (cal tenir en compte que en poc més de 150 anys, ha incidit mundialment en la comunicació, l'art, el coneixement científic, les polítiques culturals, i la recerca històrica), i que en tots aquests

campus la digitalització de la imatge ha obert noves perspectives fins ara insospitades en un ofici que fins ara només havia conegut poques i lentes transformacions substancials, no es menys cert que la fotografia en totes les seves vessants (tècniques, comercials, gremials, acadèmiques, etc) ha crescut arreu al caliu de la indústria i, com és natural, no hi havia cap raó per a què a l'Estat Espanyol la fotografia escapés al desastre polític, social, cultural i econòmic de quatre dècades de franquisme i la hipoteca de futur que això ha representat.

Les comparacions, per tant, son necessàriament abismals: als EUA les responsabilitats en fotografia del National Archives s'assumiren des del 1934 (3), l'Arxiu Nacional Francés va començar a adquirir obra fotogràfica des del 1941 (3), l'any 1964 ja hi havien 264 Universitats impartint estudis de fotografia als Estats Units (4), la Universitat de New York va instaurar el doctorat en fotografia l'any 1971 (4), etc. etc.

No és un secret per a ningú (i ben sovint s'ha reflexat en les anteriors edicions d'aquestes Jornades) que d'altres aspectes relacionats amb la fotografia ofereixen un panorama igualment abrumador. El mateix "Llibre Blanc del Patrimoni Fotogràfic a Catalunya", recentment editat pel Departament de Cultura de la Generalitat després de més de dos anys d'elaboració, conté abundants referències d'aquesta situació de decalatge en les seves conclusions, entre les quals, per la seva contundència, mereixen destacar-se les següents:

"A Catalunya no hi ha personal especialitzat ni recursos econòmics suficients per assumir les despeses que genera una con-

servació i una restauració correctes i, el que és més greu, ni tant sols hi ha la possibilitat d'accedir a una formació adient" (5).

"La reflexió teòrica sobre el fet fotogràfic al nostre país és pràcticament inexistent i això es reflecteix clarament en la minsa bibliografia que hi ha en el mercat, composta en un 90% per traduccions. (...). Sens dubte la pobresa en aquest camp prové de greus mancances en els programes d'estudis universitaris." (6)

"Les ajudes a la creació i a la investigació, pel que fa al camp específic de la fotografia a Catalunya, són pràcticament inexistents" (7)

La consciència d'aquest desfasament és tan generalitzat que la mateixa formulació de la pregunta de l'enquesta d'opinió del Llibre Blanc del Patrimoni Fotogràfic "¿Per quina raó, segons vosté, la fotografia al nostre país no gaudeix encara d'una situació normalitzada?" (8) ja en constata l'evidència. Com no podia ser menys, la practica totalitat de les respostes a aquesta genèrica pregunta des de les diferents vessants relacionades, estan en consonància amb aquest fet; per la seva brevetat, i en la mesura que apunten les múltiples causes d'una distorsió ben general, ens permetem assenyalar-ne les següents:

"(...) segons el meu parer, molts dels mals provenen de la tardança amb què la creació fotogràfica s'inicia a Espanya, ja que, llevat d'honroses excepcions (Gomis, Català Pic, Massana) es produeix en els anys setanta, amb cinquanta anys de retard". / Antonio Molinero. Fotohistoriador i crític de fotografia. (9)

"La fotografia ha estat percebuda durant temps com un art menor, subsidiari de

les “grans” arts. Aquesta suposada complementarietat i la seva quotidianitat –tot-hom es veu capaç de fer fotografies– han estat elements que li han impedit una plena normalització en tant que pràctica professional amb perfil propi.” / Ramón Alberch. Arxiver en cap de l'Ajuntament de Barcelona (10)

“La situació normalitzada hauria de començar per una educació fotogràfica dels qui tenen el poder de decisió.” / Miquel Galmes. Responsable de l'Institut d'Estudis de Fotografia de Catalunya. (11)

“Per una manca total d'informació, és a dir per manca de cultura de bona part dels responsables de les institucions culturals i polítiques” / Toni Catany. Fotògraf (12)

“Pel desinterés de les institucions polítiques. Per la manca d'una bona Llei de mecenatge. Per la quasi nul·la participació de la fotografia en els plans d'estudi d'EGB i BUP”. / Manel Úbeda. Responsable de l'Escola d'alts estudis de la imatge i el disseny IDEP (13)

“Bàsicament, per falta de voluntat política. I no n'hi ha (col·leccionisme, ajudes a la creació i a la investigació, difusió, etc.) perquè des dels sectors de la fotografia no es fa prou pressió”. / Joan Fontcuberta. Fotògraf (14)

“Entre d'altres, manca d'unió d'esforços entre els diferents col·lectius implicats”. / Joan Antó. Escola de Fotografia de la Fundació Politècnica de Catalunya. (15)

Com és natural, aquest desfassament general també es reflecteix en el dia a dia de l'exercici professional i des de la UPIFC podem donar fe d'un extens anecdotari tercermundista pel que fa infraestructures

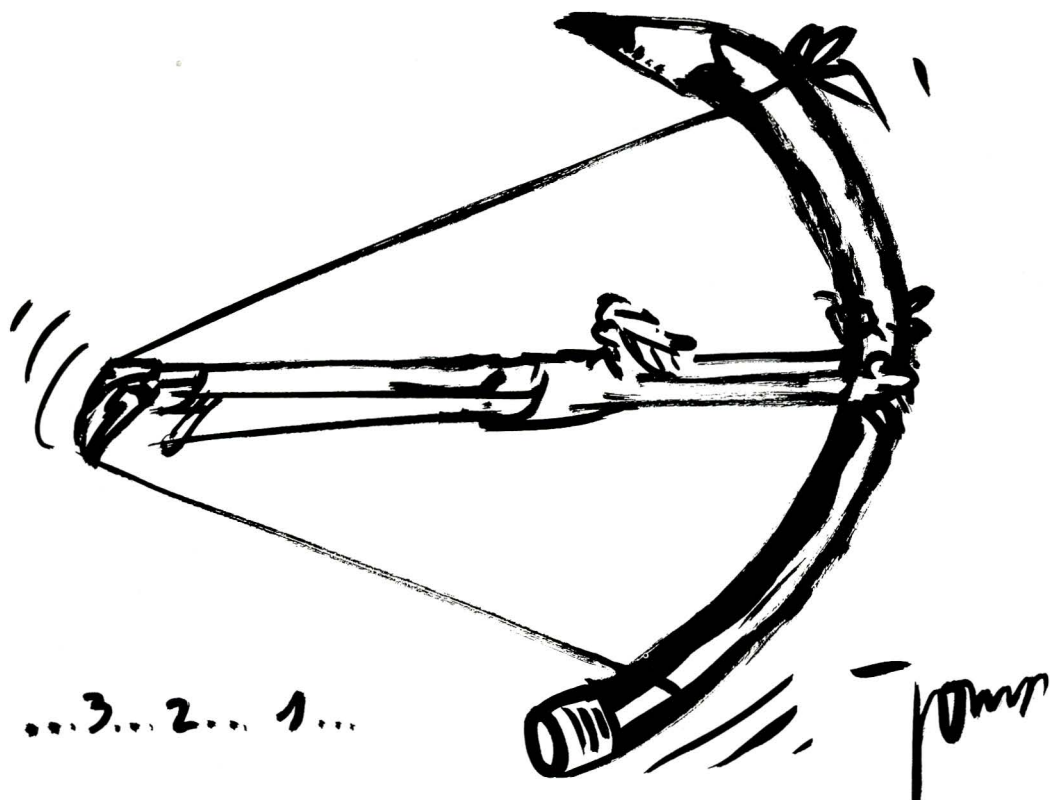
tècniques i comercials, acreditacions, condicions laborals, etc.

I si hi ha aquesta ampla coincidència sobre la necessitat de “normalitzar-se” ¿per què no s'avança significativament en aquesta direcció?. Al nostre parer, perquè a diferència d'altres sectors de més pes econòmic i amb un corporativisme gremial important, la fotografia és la última sardina del cove per a qualsevol calendari d'integració europea (a la que, si més no, sembla que hi estem abocats). En aquest sentit, l'escassa tradició associativa del gremi i la pobra sensibilitat institucional i social, pel que fa al món de la imatge, són factors que es potencien mutuament i juguen un paper fonamental en aquest desfassament.

A l'anàlisi del paper de l'administració, dels professionals i dels drets d'autor en aquesta problemàtica, des del punt de vista associatiu, dediquem els següents apartats.

2. L'ADMINISTRACIÓ

L'administració estableix la professionalitat en fotografia únicament en base al pagament d'impostos. Així doncs, per a l'administració, qualsevol que pagui el corresponent IAE es converteix, formalment i automàtica, en professional a tots els efectes; fins i tot en el cas que mai hagués fet una foto. El patetisme conceptual d'aquest criteri es tan evident que no cal abundar-hi. Però, a més, cal tenir en compte que l'extensió del NIF a tots els ciutadans i la possibilitat de obtenir ingressos “atípics”, a la pràctica d'una manera ilimitada, sense cap altre requisit que les retencions d'IRPF, elimina fins i tot el relatiu “filtre” del pagament de l'IAE. Aixó pos-

sibilita un tractament fiscal ben desigual per a l'exercici d'una mateixa activitat entre els que estan donats d'alta i els que no, esperona la picaresca i la competència il·lícita, i dibuixa un marc impossible per al normal desenvolupament professional.

Com no podia ser d'altra forma, en un context d'ampli desconeixement cultural del llenguatge fotogràfic a nivell general (que impedeix que el mercat pugui autoregular-se eficaçment en base a criteris de qualitat) la permisivitat administrativa combinada amb la sofisticació tècnica dels equips que són a l'abast del gran públic, les connotacions artístiques de la fotografia en un país en el que són extraordinàriament abundants els que s'autoconsideren artistes, la influència de les versions cinematogràfiques de la professió, i la necessitat de buscar-se la vida, fan que la

fotografia sigui considerada com una sortida professional factible, atractiva, i extraordinàriament accessible per a molts desinformatos (de fet, la mateixa Conselleria de Treball de la Generalitat s'encarrega de promoure el trasvasament d'aturats d'altres sectors cap a la fotografia a partir de curssets fast-food de formació professional). El resultat d'aquest sistema de lliure accés a l'ofici és que a l'Estat Espanyol hi han percentualment més fotògrafs professionals que no pas a Alemanya (16).

Aquesta situació absolutament irregular, que afecta en diferent mesura a totes les especialitats professionals de la fotografia, te en el món de la premsa un dels seus màxims exponents perquè una interpretació ultra-lliberal i sui generis de l'article 20 de la Constitució, que ampara cabalment el dret de transmetre informació

veraç per tots els mitjans, permeteria considerar indiscriminadament com a informador gràfic a qualsevol ciutadà que tingui una càmera; no cal dir que, en aquest context, el consegüent allau d'eventuals reporters col·laboradors free lancers que funcionen exclusivament en base a les retencions d'IRPF no es tradueix ni en una millora dels continguts gràfics dels mitjans de comunicació, ni en una major presència del fotoperiodisme d'aquí en el mercat internacional (la participació en les vuit edicions del "VISA pour l'image", el més important certàmen del sector, no es pot considerar ni tan sols testimonial), ni tampoc en un major exercici de la llibertat d'informació. Ben al contrari, el que si genera aquesta sobresaturació de "fotoperiodistes" són unes condicions contractuals, laborals, i de seguretat social, inacceptables en el que s'enten per mon civilitzat.

EXPLOSIUS

Tret d'uns quants espabilats, aquesta situació desperpèntica no aprofita a ningú (ni tan sols a Hisenda) i no hi ha dubte que, tard o d'hora, serà revisada. Si més no perquè si es consoliden els estudis universitaris de fotografia de la Fundació Politècnica de Catalunya, d'on encara no ha sortit la primera promoció de llicenciats, cap suposar que plausiblement es constituirà a mig termini un Col·legi Professional interessat en acotar, deontològicament i pràctica, el mercat professional d'una forma diferent al que fins ara hem conegut.

Per els que des de l'associacionisme estem en contacte directe amb la realitat de l'ofici i treballem per a normalitzar un sector que és el més semblant a una selva, es tracta d'arribar a un "punt zero" que asenyali l'abans i el després en l'exercici d'una professió que, com totes, requereix d'una informació tècnica i ètica suficient per a poder practicar-se.

Per aixó, i per un estricte sentit pràctic i també de justícia, és necessari que l'administració assumeixi la caòtica situació que el seu desinterès i deixadesa ha conformat, tot establint les disposicions transitòries que calguin i comptant amb les associacions professionals com a part de la solució del problema: només amb unes regles de joc iguals i clarament establertes per a tothom, les lleis de l'oferta i la demanda poden reajustar el mercat professional.

Al nostre parer, el primer pas en aquesta direcció hauria de ser dimensionar el problema amb la participació dels diferents col·lectius afectats, mitjançant l'elaboració d'un Llibre Blanc de l'ofici que -a diferència del que ha succeït amb el del patrimoni fotogràfic- no tardi més de dos anys en concretar-se i que reculli molt particularment, entre d'altres, els aspectes fiscals i de seguretat social que pesen com una llosa sobre l'activitat professional dels

AmA
10 VII 95

fotògrafs, com ja va indicar (17) molt encertadament la Sra. Agnès de Gouvion St-Cyr, responsable del Fond National d'Art Contemporain de Paris, en la Jornada sobre el Patrimoni Fotogràfic (Centre d'Art Santa Mònica, Barcelona 24 de maig del 1994) que va celebrar-se per a presentar l'esborrany del Llibre Blanc del Patrimoni Fotogràfic a Catalunya, tot i que finalment aquets importantíssims aspectes no van ser tinguts en compte en la seva confecció.

3. ELS PROFESSIONALS

A ningú se li escapa que quan la previsible reconversió que hem apuntat es planteja, és mouran interessos i el desenllaç no serà al gust de tothom. Ni tampoc que, després de tants anys de viure-hi d'esquena i a la vista del que acostumen a ser les intervencions neo-liberals en aquestes qüestions, res fa pensar que quan l'administració s'hi posi, no tendeixi a fer-ho d'una manera incongruent amb l'enorme responsabilitat que té en el submon de paries de la imatge que al caliu de la seva inhibició s'ha creat.

Per això és important que, en la perspectiva dels canvis que el normal desenvolupament professional exigeix, l'associacionisme gremial (18) guanyem la representativitat suficient per a esdevenir un interlocutor necessari; perquè cal dir sense embuts que els que propugnem la racionalització consensuada de l'exercici professional i de l'accés a l'ofici, i constituïm un dels pocs reductes organitzats de la professionalitat i de la solidaritat professional existents, som la millor garantia de que, en la mesura que formem part de la solució del problema, l'adaptació a la transició es pot produir en unes condicions racionables.

Superar el *handicap* de l'escassa tradició associativa és, doncs, un repte prioritari que cal assumir amb urgència. Això explica el naixement de la UPIFC com a organització professional de dret públic amb entitat jurídica pròpia amparada per la Llei de Llibertat Sindical 11/1985, i la nostra proposta de vertebrar el més unitàriament que sigui possible als professionals de la imatge.

L'informe de la Junta de Govern de la UPIFC (19) que va ser aprovat per la II Assemblea General Ordinària de l'entitat, celebrada el 28 de març d'enguany al Centre Internacional de Premsa de Barcelona, ho defineix d'aquesta manera:

“La UPIFC som una organització de fotògrafs professionals (entenent per tals els que viuen d'aquesta activitat) que es va crear a Catalunya la primavera de 1994. Actualment agrupem, a modus de mostra encara petita però representativa del conjunt de l'ofici, des d'editors gràfics dels principals diaris fins a col·laboradors *freelances* de premsa comarcal, des d'els que treballen per a institucions, agències i arxius fotogràfics, fins els que fan foto de societat o d'estudi; en un ventall d'associats que abarca des de professionals “assenats” fins els que, en iniciar-se a la professió, són admesos a la UPIFC amb la condició d'acreditar ingressos professionals en els terminis que els Estatuts determinen.

Aquesta concepció global de l'ofici (que constitueix la principal característica diferencial de la UPIFC respecte a d'altres associacions de professionals de la imatge) no només es sustenta en tot el que objectivament ens uneix malgrat les diferents especialitats existents; sinó que també respon al convenciment de que és imprescindible potenciar organitzativament a tot el

Imágenes para los conceptos del futuro.

© foto: D. Cueto

EL PODER DE LA CREATIVIDAD

384 páginas.
3036 imágenes.
Disponible en CD-ROM próximamente.
Distribuido en mas de 40 países
en todo el mundo.

Tel: +34-3-300 25 52
Fax: +34-3-309 39 77
e-mail:
age@agefotostock.es
Internet:
www.agefotostock.es

col·lectiu professional si no volem perdre el tren dels canvis substancials que ens aporta la revolució tecnològica amb el canvi de segle.

Agradi o no, les conseqüències de la integració europea, i la digitalització i mundialització del mercat de la imatge, fan urgent (no tan sols per a tirar endavant en la professió, sinó fins i tot per a poder sobreviure-hi) la superació de l'anacronisme existent a casa nostra en nombrosos aspectes.

L'adeuada regulació de l'ensenyament i de l'accés a la professió, l'adaptació de la fiscalitat i de la Seguretat Social a la realitat de l'ofici, l'aplicació efectiva de les normatives de propietat intel·lectual, i el mateix rol de les entitats de drets d'autor de gestió col·lectiva, són objectius que no es podran assolir convenientment des de la tradicional fragmentació i feblesa associativa dels professionals del sector. Només amb una organització professional prou ampla, representativa, solvent, i unitària, podrem avançar en aquests i d'altres desafiaments amb una administració que, llevat del tema impositiu, sembla autista (no sap / no contesta) en totes les qüestions que ens afecten. Obviament, la unitat és un factor que, més que sumar, multiplica; i tractant-se d'una cursa contrarelotge de tanta envergadura, aquest és un camí que la UPIFC no volem fer en solitari"

Pel que fa a la plasmació del que podria esdevindre el gremi de professionals de la imatge a partir del col·lectiu de fotògrafs que avui configurem la UPIFC, tot dependrà del resultat del debat que intentem encetar amb d'altres associacions (sobretot amb les associacions de fotògrafs, que són les destinataries naturals de la nostra proposta unitària). No hi ha fórmules mà-

giques que donin resposta a totes les possibles eventualitats que un procés d'aquesta mena comporta (i del que, d'altra banda i ben significativament, no hi han precedents a l'Estat Espanyol); però no és menys cert que la necessitat i la urgència del tema obliguen a aventurar-se.

El que aportem la UPIFC són uns objectius que poden ser ampliament compartits (20) i una proposta organitzativa concreta, que és fruit de les converses sostingudes de bon principi per la Comissió Gestora de l'entitat amb d'altres associacions de professionals del sector (21), i que és resumeix en la reforma d'Estatuts aprovada per la I Assemblea General Extraordinària el 28/03/95. Per l'especificitat del tema, i per no abusar de la seva atenció, remeto als interessats en els detalls tècnics a la "nota (22)" d'aquesta ponència.

4. DRETS D'AUTOR

Per a cloure el repàs dels principals condicionants que afecten l'explotació de la fotografia professional a Catalunya (i per extensió a l'Estat Espanyol), farem un breu esment a la situació dels drets d'autor perquè, juntament amb el paper de la l'administració i el grau de desenvolupament associatiu de la professió, constitueix el tercer peu del "tripode" que sustenta l'anormalitat del sector.

No cal insistir en la constatació de que la Llei de Propietat Intel·lectual és àmpliament ignorada, perquè això és sobradament conegut dels assistents a aquestes Jornades i l'anecdota seria inacabable.

Les raons d'aquesta circumstància cal buscar-les, al nostre parer, d'una banda en

- Extrañando ^{el} cactus, MANO!

- *[Signature]*
12-V-95

que els drets d'autor son un concepte sobre el que culturalment només “sonen campanes” a nivell general, (el que també afecta a polítics i juristes, com és natural); i d'altre en que, a diferència del que passa en propietat industrial on hi ha abundant jurisprudència, els conflictes relatius a la propietat intel·lectual enfronten normalment a contraris de molt desiguals recursos econòmics i això, a l'hora d'iniciar processos judicials llargs i caríssims, determina quasi sempre la pràctica indefensió dels autors.

Analitzar el marc cultural que propicia l'escàs respecte als drets d'autor a casa nostra, depassa els objectius d'aquesta exposició i ens portaria novament a les consideracions inicials sobre les conseqüències de quaranta anys de franquisme: que TVE2 massaci l'obra de coneguts pintors en les seves cortinetes de continuïtat, és només un exemple exponencial de la sensibilitat per el tema.

L'actual indefensió jurídica és, en canvi, un problema susceptible de solucions tècniques: n'hi hauria prou amb que les entitats de gestió complissin les seves funcions amb eficàcia pel que fa a la gestió secundària (23).

Res més lluny d'això que la realitat que ens ocupa:

A l'Estat Espanyol els fons de gestió col·lectiva corresponents als fotògrafs són monopoli de VEGAP (24), entitat paraestatal que s'autoatribueix la representativitat global dels fotògrafs (globalitat que, entre d'altres, la UPIFC desmentim), que practica la cessió global de drets dels d'autor del seu catàleg (insistim que només pot fer-ho amb els seus representats) a diversos organismes culturals, i que no assu-

meix inequívocament la defensa jurídica dels drets de gestió secundària que te contractualment encomanats.

Es per això que la UPIFC estimem necessària la pluralitat pel que fa a la gestió dels drets d'autor, en un marc de lliure competència que estimuli una millor prestació de serveis en benefici d'autors i usuaris.

Finalment volem destacar la gran importància que tenen i tindran els drets d'autor derivats de la injecció de fotografia (aproximadament un 80% dels continguts dels nous suport multimèdia) a les autopistes de la informació

“El sector audiovisual ha conegut en el decurs dels últims anys una tasa de creixement del 6% anual, en termes reals, que continua mantinguent-se. Més globalment, la contribució d'activitats protegides per el Dret d'Autor i Drets Afins representaria del 3 al 5% del PIB de la Comunitat. (...) El mercat dels productes multimèdia (CD-ROM, CD-I, videodiscs, etc.) s'estima actualment en uns 1000 mil·lions d'Ecus anuals i s'espera veure'l progressar un 16% per any en el decurs dels propers 5 o 6 anys”.(25)

La impossibilitat tècnica de controlar eficaçment la reproducció de còpia privada a les xarxes digitals de sistemes integrats, impulsa i justifica el pagament de cànons en concepte de drets d'autor col·lectius en la fabricació i distribució d'aparells reproductors (scanners, etc) al igual que ja succeïx actualment, per exemple, amb les fotocopiadores.

Atesa la feble realitat associativa dels professionals de la imatge a Catalunya i al reste de l'Estat Espanyol, i les nefastes

consequències que s'en deriven a tots els nivells, res més lògic -ni més operatiu, just, i democràtic- que arbitrar fórmules per a que aquests fons, als que tenen accés les entitats de gestió i que han de repercutir (beques, programes assistencials, formació i reciclatge, etc) en els col·lectius d'autors que els han generat, es canalitzin percentualment a través de les diferents organitzacions professionals que agrupem autors, de forma proporcional a la representativitat (verificable per el Registre d'Associacions corresponent) de cada una.

Al nostre parer aquí està la clau per a desfer un peix que es mossega la cua, i en aquest sentit, i en el nostre àmbit, és a la Generalitat de Catalunya a qui li pertoca pendre les iniciatives legislatives que siguin necessàries en virtut de les competències (article 11.3 de l'Estatut de Catalunya) que sobre l'execució de la legislació en matèria de propietat intel·lectual li corresponen (26).

NOTES

1. L'Equip Tècnic de la "Unió de Professionals de la Imatge i Fotografia de Catalunya" (U.P.I.F.C.) és un conjunt variable de persones que s'encarrega de la gestió quotidiana de l'entitat sota la supervisió de la Junta de Govern.

2. "L'Agenda de la Imatge" n° 6 (octubre-novembre-desembre 1996).

3. SANS i TRAVÉ, Josep M. en la "Jornada sobre el Patrimoni Fotogràfic a Catalunya". (Barcelona, 24/05/94).

4. TIBOL, Raquel. "Mercado de Arte Fotográfico ¿liberación o enajenación". II Coloquio Latinoamericano de Fotografía (Mexico, 1981).

5. ZELICH, Cristina. 1996. "Conservació i Restauració del Patrimoni Fotogràfic". Llibre Blanc del Patrimoni Fotogràfic a Catalunya" p.37.

6. ZELICH, Cristina. 1996. "Historiografia, teoria i crítica fotogràfica". Llibre Blanc del Patrimoni Fotogràfic a Catalunya p.55.

7. ZELICH, Cristina. 1996. "Ajudes a la creació, a la investigació i a la reflexió teòrica". Llibre Blanc del Patrimoni Fotogràfic a Catalunya p.57.

8. Ll. Blanc del Patrimoni Fotogràfic. Apèndix 1. p.69.

9. Ll. Blanc del Patrimoni Fotogràfic. Apèndix 1. p.73.

10. Ll. Blanc del Patrimoni Fotogràfic. Apèndix 1. p.69.

11. Ll. Blanc del Patrimoni Fotogràfic. Apèndix 1. p.72.

12. Ll. Blanc del Patrimoni Fotogràfic. Apèndix 1. p.70.

13. Ll. Blanc del Patrimoni Fotogràfic. Apèndix 1. p.77.

14. Ll. Blanc del Patrimoni Fotogràfic. Apèndix 1. p.71.

15. Ll. Blanc del Patrimoni Fotogràfic. Apèndix 1. p.71.

16. LAGUILLO, Manolo. "¿De verdad que quieres ser fotógrafo?. reflexiones acerca de la formación y la profesión". L'Agenda de la imatge n° 2 (octubre-novembre-desembre 1995). "Considerando que la población de España es de unos cuarenta millones de personas, y que en nuestro país hay aproximadamente unos 17.000 profesionales (el censo incluye a todos, desde los que hacen las fotos para el DNI, hasta los de prensa, publicidad, industrial y moda, pasando por los que trabajan "en negro"), ¿cómo se justifica que haya tantos sitios donde aprender fotografía?. Los fotógrafos profesionales somos aproximadamente el 0,05 de la población, porcentaje que no esta nada mal (en Alemania hay 20.000 fotógrafos para un total de casi 100 millones de personas. ...) En Alemania concluyen anualmente unos 800 aprendices sus estudios de la profesión, y otros 2.000 más se licencian de las "Fachhochschulen" (Escuelas Superiores de Artes y Oficios). Casi todos los aprendices encuentran trabajo rápidamente nada más salir, cosa que casi nin-

gundo de los 2.000 de las Escuelas Superiores consigue. Sirvan estos datos para establecer comparaciones entre Alemania y España. Allí está muy claro el camino que hay que seguir para poder practicar la profesión. Tras tres años de estudios en régimen dual, o sea, en la escuela y en la empresa, el aprendiz pasa el examen de oficial. Una vez aprobado éste deberá ejercer un mínimo de tres años antes de poder examinarse para conseguir el título de maestro, inscribirse a continuación en la asociación profesional, y así poder establecerse por su cuenta. Los estudiantes de las “Fachhochschulen” hacen lo que en Alemania llaman “Fotodesign”. Sus salidas profesionales son la prensa, la moda y la publicidad, mercados de trabajo mucho más saturados que aquellos a los que se encaminan naturalmente los “maestros fotógrafos”. Este camino, muy parecido al sistema de formación de los gremios medievales, no posee su equivalente en España. Aquí basta con sacarse la licencia fiscal, sin que a nadie le interese si el presunto fotógrafo posee efectivamente los conocimientos necesarios para atender las demandas de sus clientes.”

17. DE GOUVION ST-CYR, Agnès. en la “Jornada sobre el Patrimonio Fotográfico a Catalunya”. (Barcelona, 24/05/94).

18. Tot i les connotacions reaccionaries que el concepte de gremi ha tingut històricament, no hem trobat millor paraula per a definir al conjunt de persones que comparteixen una mateixa activitat professional.

19. UPIFC. Informe nº 19, Barcelona 28/03/96 / “La Construcció unitària del gremi”. L'Agenda de la imatge nº 4 (abril-maig-juny 1996) p.42.

20. ARTICLE 4 DELS ESTATUTS DE LA UPIFC. Les finalitats de la UPIFC són:

- a) La representació i defensa dels interessos professionals dels associats, dins de Catalunya l'àmbit de l'estat i internacional.
- b) Oferir als associats tota mena de serveis, inclosos els de caràcter tècnic, cultural i assistencial.
- c) Promoure estudis de formació i reciclatge per a millorar la preparació dels socis.
- d) Editar publicacions periòdiques, llibres, i en qualsevol altra mena de suport audiovisual, per tal de difondre les activitats de la UPIFC i l'activitat creativa dels associats.
- e) Elaborar normes orientadores dels seus i honoraris professionals dels associats pel desenvolupament del seu treball.

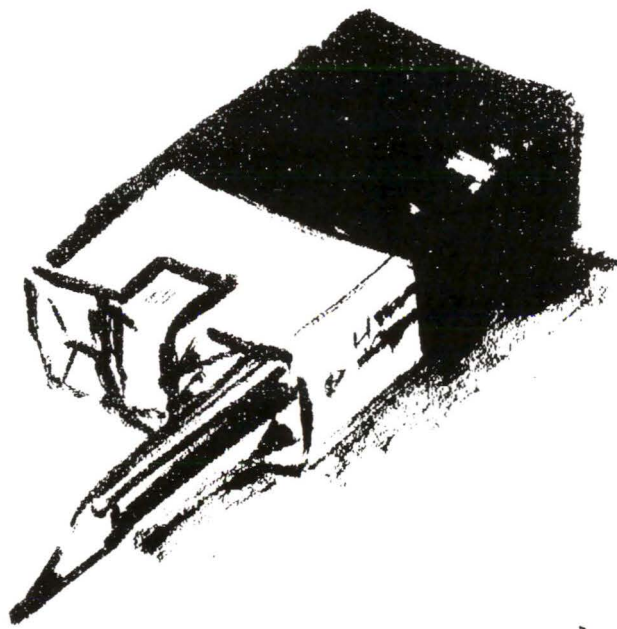
- f) Oferir serveis per tal de facilitar mitjans tècnics, materials, i de qualsevol altra mena de suport per a l'exercici de l'activitat professional dels associats.
- g) Participar i establir col·laboració amb associacions similars de Catalunya, l'Estat Espanyol, la Unió Europea i la resta de l'àmbit internacional.
- h) Promoure actuacions en defensa de la llibertat d'informació dins de l'àmbit de l'article 20 de la Constitució.
- i) Promoure la defensa dels drets d'autor, morals i materials, derivats de l'obra dels associats, d'acord amb la legalitat vigent i els tractats internacionals.
- j) Totes les actuacions i activitats que acordi l'Assemblea general.

21. Les converses unitàries amb l'Associació d'Informadors Gràfics de Premsa i TV de Catalunya (A.I.G.P.T.V.C.) van durar fins el 15/09/96; les sostingudes amb l'Associació de Realitzadors de Televisió de Catalunya (A.R.T.V.C.) es van perllongar fins el 23/11/96. Ambdues van acabar sense resultats positius pel que fa a la unitat, però van propiciar una proposta de reforma d'estatuts a la UPIFC que representa l'únic pas que mai s'ha fet efectiu, des de les organitzacions de fotògrafs professionals de Catalunya, en aquesta direcció.

22. FUNCIONAMENT I MARC UNITARI, ALS ESTATUTS DE LA UPIFC.

- La UNIO actuarà dins l'àmbit territorial de Catalunya aplegant els qui treballen per compte d'altre o per compte pròpi, com a tècnics i professionals en el món de la imatge, tant sigui gràfica, fotogràfica, audiovisual, multimèdia o d'altre mena similar (art. 2).
- La UNIO adscriurà els seus membres en SECCIONS que apleguin als associats d'una o diverses especialitats, amb una mateixa o similar problemàtica professional, les quals tindran encomanat el tractament específic d'aquella problemàtica, tirar endavant iniciatives concretes i proposar-ne, i assessorar a la Junta de Govern de la UNIO. Quan en un determinat àmbit territorial hi hagi un grup de socis prou important és podrà crear una SECCIÓ, la qual tindrà definits l'especialitat o especialitats que s'hi aplegaran i l'àmbit territorial d'actuació (art. 5).

- Seran competència de cada SECCIÓ, pel que farà al seu àmbit específic, totes aquelles qüestions que no siguin atribuïdes a d'altres òrgans de govern de la UNIÓN en virtut dels presents Estatuts, i en concret l'establiment dels requisits professionals per a l'admissió de nous socis (art. 8).
- Cada SECCIÓ es dotarà de l'estructura organitzativa que cregui convenient, tant pel treball intern com pel que farà al sistema d'escollir els representants que formaran part de la Junta de Govern de la UNIÓN. Per això l'Assemblea de la SECCIÓ aprovarà un Reglament de Règim Intern d'acord amb els presents Estatuts (art. 7).
- Els òrgans de govern de la UNIÓN són la Junta de Govern i l'Assemblea General. Pel que farà a les SECCIONS, l'Assemblea de SECCIÓ i la Junta Directiva d'acord amb el que disposi el pròpi Reglament de Règim Intern (art.21).
- Podran integrar-se com a SECCIÓ si no n'hi ha una de similar de constituïda en el seu àmbit professional i/o territorial, qualsevol associació sindical que aplegui a professionals de la imatge i els seus estatuts s'adiguin als de la UPIFC. En aquest cas, els antics estatuts de l'associació tindran la consideració de Reglament de Règim Intern de la nova SECCIÓ en tot el que no s'oposin als presents Estatuts. El seu President i la resta de càrrecs de l'antiga junta, d'acord amb el nombre de vocals que els presents Estatuts els dona, seran vocals de la Junta de Govern de la UNIÓN (art. 9).
- La Junta de Govern de la UNIÓN és l'òrgan que executa els acords de l'Assemblea General i es farà càrrec de l'administració de l'entitat. La Junta de Govern està formada pel President, Secretari, Tresorer, i un màxim de cinc vocals. També en formaran part un vocal en representació de cada SECCIÓ que tingui menys de 100 inscrits, i un segon vocal per cada una de les SECCIONS que tinguin més d'aquesta quantitat (art.26).
- La Junta de Govern de la UNIÓN és formada pels càrrecs i vocals d'elecció directa general de

Dixò ja és vici!

tots els socis, i pels vocals que son elegits per cada SECCIÓ d'acord amb el previst en el règim electoral d'aquest article i el Reglament de Règim Intern respectiu. El President, Secretari, Tresorer i fins un màxim de cinc vocals, són elegits cada dos anys per tots els socis de la UNIÓN (art. 38.1).

- L'aprovació de quotes que afectin a una SECCIÓ determinada per a poder acomplir els seus programes d'actuació particulars, ho seran per l'Assemblea de la SECCIÓ corresponent amb el vot favorable de 2/3 parts dels assistents. L'aprovació s'haurà de fer abans de la celebració de l'Assemblea General Ordinària de la UNIÓN, per tal que siguin incorporades en el Pressupost General. De la mateixa manera s'hauran d'aprovar les derrames extraordinàries que afectin a una SECCIÓ, prèvia notificació a la Junta de Govern de la UNIÓN. Aquesta hi donarà el vist i plau o, si considera que la nova despesa té una repercussió per al conjunt de la UNIÓN, convocarà una Assemblea General Extraordinària de la UNIÓN per a tractar l'assumepte (art.42).
- La gestió dels recursos econòmics de la UNIÓN i de les seves SECCIONS es farà d'una manera consolidada pels òrgans de la UNIÓN (art. 40.1).
- Tota SECCIÓ es podrà desvincular de la UNIÓN si així ho acorda l'Assemblea de SECCIÓ amb el vot favorable de 2/3 parts dels assistents. La UNIÓN seguirà mantenint la secció de la que sen n'hagin acordat desvincular els seus membres, sempre que s'hi vulguin mantenir un mínim de 40 associats (art.11).
- A l'Assemblea de SECCIÓ hi podran participar també, amb veu però no amb vot, els membres de la Junta de Govern de la UNIÓN i els membres de la Comissió de Greuges que no estiguin adscrits a aquesta (art.36).
- En cas que una SECCIÓ es desvinculi de la UNIÓN segons el previst a l'article 11 dels presents Estatuts, es crearà una comissió mixta entre la Junta de Govern de la UNIÓN i els òrgans de govern de la SECCIÓ que es desvinculi, per a fer una liquidació del patrimoni que li correspongui. Se li atribuirà els bens i serveis adscrits exclusivament a la SECCIÓ i una part proporcional dels generals de la UNIÓN. També se li

atribuiran els deutes que li corresponguin, tant dels que siguin exclusius de la SECCIÓ com la part proporcional dels generals de la UNIÓN (art.43).

- Els presents Estatuts podran ser modificats per acord de l'Assemblea General de la UNIÓN, amb el vot favorable de 2/3 parts dels assistents. El projecte de modificació serà proposat per la Junta de Govern de la UNIÓN o per 1/3 dels associats. La proposta es trametrà amb la convocatòria de l'Assemblea General Extraordinària, d'acord amb els presents Estatuts, al menys 15 dies abans de celebrar-se. El mateix procediment es seguirà per a la proposta de fusió amb d'altres entitats (art.44).

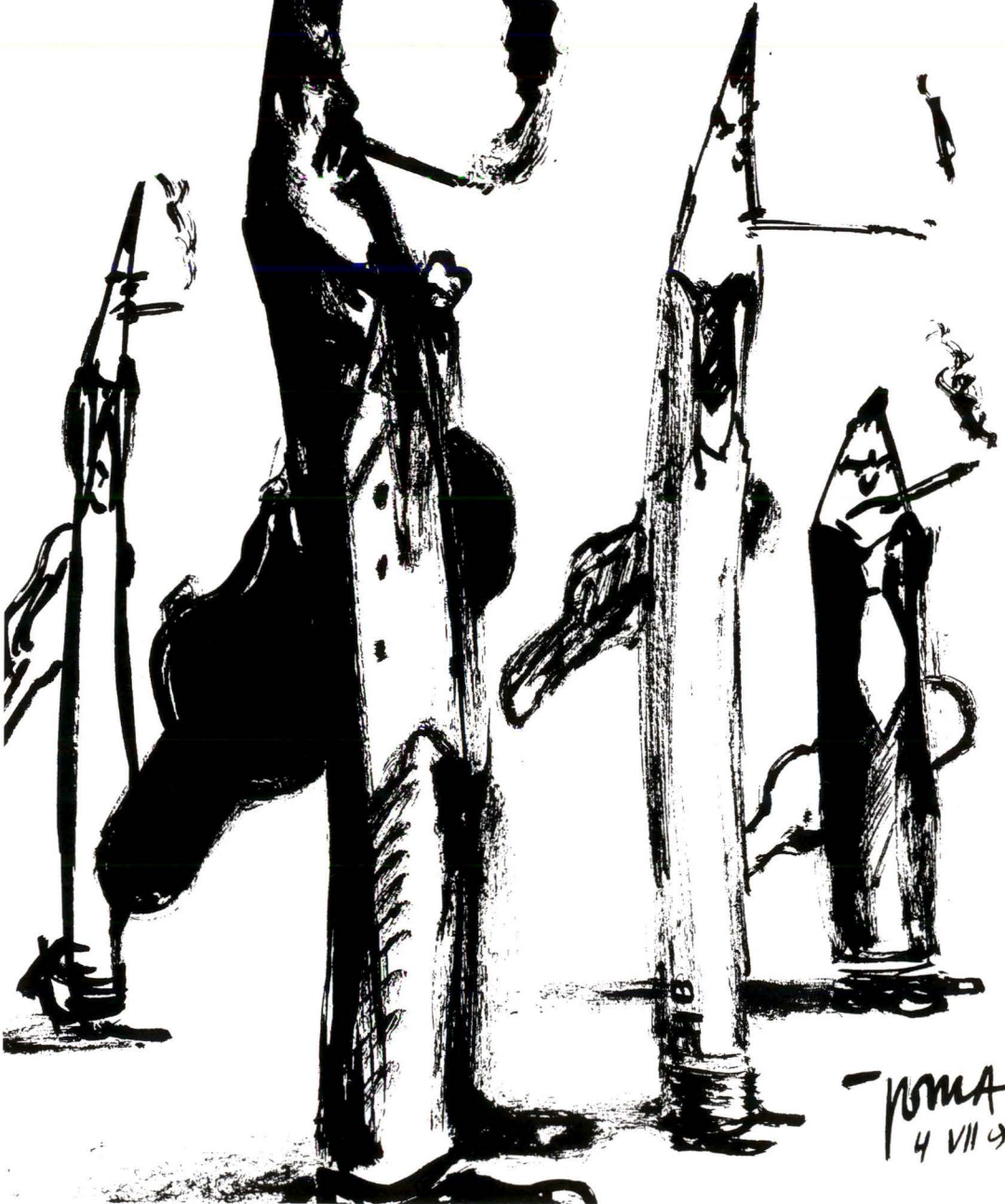
23. La gestió primària dels drets d'autor és la que fa directament el fotògraf en cedir drets d'explotació de la seva obra a un client per a una utilització determinada. Qualsevol altre utilització ha de ser negociada amb l'autor. Pel que fa a les utilitzacions no autoritzades d'obra gràfica entren en joc les entitats de gestió. Aquestes entitats estan habilitades contractualment per a efectuar totes les reclamacions pertinents en representació de l'autor.

24. "Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos" (VEGAP) és una entitat autoritzada per a actuar com entitat col·lectiva dels drets d'autor dels artistes plàstics d'Espanya per Ordre del Ministeri de Cultura de 5 de juny de 1990 (BOE 13/06/90). Posteriorment, i d'igual manera (BOE 19/08/92), es va ampliar la gestió de VEGAP a les obres de creació gràfica, disseny i fotografia. La constitució de VEGAP va ser financada amb un préstec de la SGAE, la devolució d'aquest crèdit s'efectua actualment a càrrec de les quantitats que li corresponen a VEGAP com a conseqüència del Conveni entre SGAE i VEGAP de 9 de maig de 1995 per a la gestió de còpia privada en el bloc audiovisual. Exceptuant-ne Madrid i Barcelona la gestió de VEGAP es realitza a través de la infraestructura de la SGAE en el rest de l'Estat.

25. Llibre Verd sobre els Dret d'Autor i els Drets afins de la Comissió Europea.

26. CRUAÑAS i TOR, Josep. 1996. "Marc legal. Aspectes legals lligats a la fotografia: propietat intel·lectual i drets d'autor". Llibre Blanc del Patrimoni Fotogràfic a Catalunya. p.63.

- LLAPIS
DURS

- ROMA
4 VII 95

IMPRECISIONES, IMPUTACIONES Y ESTATUTOS *

JAVIER GUTIERREZ VICÉN / Gerente de VEGAP
Madrid, 05/12/96

at. Lluís Salom

He recibido el texto de tu intervención en las IV Jornadas Antoni Varés sobre la Imagen y la Investigación Histórica. En ella aparece una referencia a VEGAP que, en mi opinión, contiene unas serias imprecisiones, junto con unas imputaciones muy graves que carecen de fundamento.

En concreto me refiero al siguiente párrafo: *A l'Estat espanyol els fons de gestió col·lectiva corresponents als fotògrafs són monopoli de VEGAP, entitat para-estatal que s'autoatribueix la representativitat global dels fotògrafs (globalitat que, entre d'altres, la UPIFC desmentim), que practica la cessió global de drets dels autors del seu catàleg (insistim que només pot fer-ho amb els seus representats) a diversos organismes culturals, i que no assumeix inequívocament la defensa dels drets de gestió secundària que té contractualment encomanats.*

Con independencia de que, como sabes, el Art.16, Apdo.G de nuestros Estatutos Sociales obliga a los socios a no realizar ningún acto que pueda dañar los intereses de la entidad con la intención de difamarla y hacerla desmerecer de la consideración ajena, como ya te expliqué en Septiembre de 1995 en Madrid, tras tu intervención en las Jornadas que organizamos conjuntamente con el Grupo Pyramide, el foro idóneo para que nuestros socios critiquen la actividad de nuestra entidad, es la Asamblea general de Socios.

Con ello conseguimos garantizar dos principios fundamentales para la democracia: por

una parte, la libertad de expresión que a todos los socios corresponde, mejorando con ello el interés general de todos. Por otra parte, garantizar que se evite la indefensión de quienes puedan ser objeto de las críticas y contribuir también con ello al interés general de la sociedad.

En estos momentos tan importantes para conseguir arrancar en España un movimiento asociativo fuerte que permita encauzar la representatividad, tanto de los fotógrafos como de los restantes creadores visuales, no me parece que intervenciones, como esta tuya que te comento, permitan la cohesión entre todos que es necesaria.

Me preocupa especialmente la falta de comunicación que creo que todo esto revela. Por ello, te ruego que tengas en cuenta, no solamente las obligaciones que adquiriste como socio de VEGAP, en aras del interés común de los que, como tú, desean construir un sistema sólido de defensa de los derechos de autor de los fotógrafos en España, sino también mi renovado ofrecimiento, no sólo para que transmitas a la Junta Directiva de la UPIFC que, como siempre, estamos a vuestra disposición para poder intercambiar puntos de vista sobre nuestros mutuos intereses.

Recibe un cordial saludo

(*) El título es de la REDACCIÓN del "Suplement".

ACERCA DE VEGAP (II)

LLUÍS SALOM / Equip Tècnic UPIFC
BCN, 24/01/97

at. Javier Gutierrez Vicén

En la medida que lo expuesto por mi parte en las IV Jornades Antoni Varés, en el III Congrés de Periodistes Catalans, y desde estas mismas páginas respecto a VEGAP se corresponde en líneas generales con la posición de la Junta Directiva de la UPIFC y así se ha manifestado, como te consta, mi condición de socio (ciertamente poco activo) de VEGAP es intrascendente para cuanto nos ocupa, por lo que no haré ningún comentario.

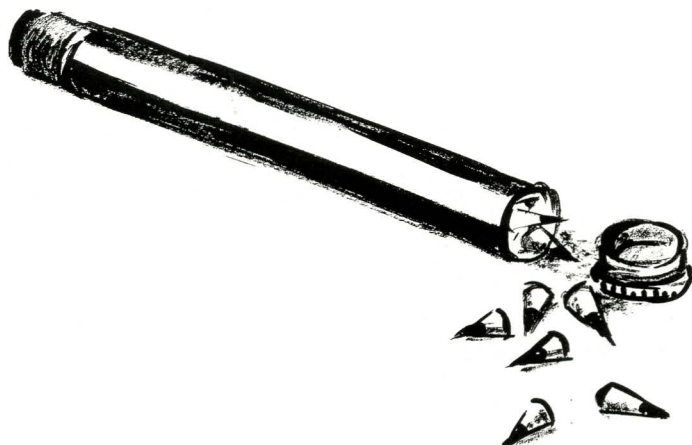
Muy en síntesis: estamos en desacuerdo con el actual sistema centralizado de gestión colectiva de derechos de autor, y a favor de la libre concurrencia en esta materia para mayor beneficio de los propios autores. Entre otros motivos, porque no es razonable que quien solo representa a una parte administre en solitario los cánones remuneratorios por compensación de copia privada en el medio audiovisual que corresponden a todos. Así, en nuestra opinión, la pluralidad en la gestión colectiva es necesaria para garantizar que estos fondos reviertan más amplia, directa y democráticamente en obra social de las diversas organizaciones que agrupan al colectivo de autores que los ha generado. Para mas detalles acerca de este ra-

zonamiento y sobre el desencuentro con VEGAP, te remito a "Acerca de VEGAP" (l'A n° 3, pág. 36, 37 y 38) y al resto de material editado por la UPIFC.

Conviene señalar, además, que la preocupación de la UPIFC por la forma en que se està desarrollando lo relativo a propiedad intelectual en el estado espanyol, es compartida también por otras organizaciones afectadas. Así pues, y a parte del derecho que asiste a VEGAP si se considera infamada, te ánimo a concretar para el próximo número las que, según dices, son imprecisiones y imputaciones infundamentadas. En la confianza que atenderas esta solicitud, te reservamos tres páginas del Suplement de la Imatge de abril-mayo-junio (la fecha de cierre prevista es a mediados de marzo) al igual que ya hicimos, como recordarás, en una anterior ocasión (I).

Atentamente.

nota I. "La gestión Colectiva del derecho de autor. Cooperación entre VEGAP y las Asociaciones Profesionales de Fotografía". l'A n° 3. enero-febrero-marzo 1996. pág 33, 34 y 35).

Pastilles del Dr. Staudler

pony

AGE, ABSOLTA D'UNA DEMANDA CIVIL PER VULNERACIÓ DEL DRET A LA PRÒPIA IMATGE

REDACCIÓ

L'agència AGE Fotostock ha resultat absolta d'una demanda en contra seva i en reclamació de 2.000.000 de ptes. per vulneració al dret a la pròpia imatge, per part del Sr. Salvador Fernández, actualment cuiner jubilat, la fotografia del qual va ser cedida per l'agència a Ediciones Océano Éxito per a la coberta d'un llibre sobre cuina internacional publicat per l'esmentada editorial.

L'editorial i l'agència van ser demandades pel Sr. Fernández perquè no havia autoritzat la publicació de la seva imatge en el llibre, la qual cosa és ben certa. Convé destacar que la fotografia en qüestió va ser captada l'any 1982 per un dels fotògrafs que col·laboren amb AGE Fotostock durant la realització d'un encàrrec per compte de la cadena hotelera on treballava el Sr. Fernández; el material fotogràfic que no va ser utilitzat pel client va ser dipositat pel fotògraf a l'arxiu de l'agència per a la seva posterior comercialització.

AGE Fotostock va sostindre des de l'inici de les actuacions que Ediciones Océano havia de ser considerada culpable ja que, tot i que va sol·licitar a l'agència una selecció de fotografies de cuiners i li van ser suministrades, va ignorar completament el clausulat per al Lliurament i Reproducció de Materials Gràfics que s'inclouen a l'envers de tots els albarans i factures que emet AGE Fotostock i que són d'utilització general per la majoria d'agències fotogràfiques de l'Estat espanyol. Així, segons la clausula 30 de les

condicions de lliurament de les fotos, Ediciones Océano havia d'encarregar-se d'obtenir el permís de la persona fotografiada, la qual cosa no va fer. Tanmateix, Ediciones Océano tampoc va posar-se en contacte amb AGE Fotostock a fi d'obtenir les dades del Sr. Fernández, les quals se li haguessin pogut facilitar donat que l'autor -seguint les instruccions de l'agència- disposa d'un arxiu detallat amb les dades personals de les persones fotografiades, de tal modus que hauria resultat senzill parlar amb el Sr. Fernández per a obtenir el seu permís o negociar amb ell una quantitat per a la reproducció de la seva imatge.

La sentència condemna a Ediciones Océano Éxito a pagar 300.000 ptes. al Sr. Fernández i absolt a AGE Fotostock tot acceptant les clàusules impreses als albarans de lliurament de l'Agència com a sustentadores d'una exoneració de responsabilitat. També desestima les alegacions de l'editorial que fan referència a la no validesa del clausulat en no haver-lo signat, per quant: "...el fet que Ediciones Océano no signés de forma expressa el clausulat no és, en aquest cas, causa d'exclusió de responsabilitats, doncs, donada la seva activitat dedicada al món editorial i per tant coneixedora de les normes que regeixen el subministrament de fotografies en el mercat, no pot aduir-ne ignorància..."

El fotògraf només ha aparegut en el procés com a testimoni de la defensa d'AGE Fotostock i mai s'ha vist involucrat en el cas.

QUERELLA CRIMINAL CONTRA ASTORIA EDICIONES SL, EDITORA DEL “NOTICIERO TEXTIL”

REDACCIÓN

La agencia fotográfica AGE Fotostock, con oficinas en Barcelona y distribución de sus catálogos de fotografías en 36 países de todo el mundo, ha presentado una querella criminal contra Astoria Ediciones SL, editores de la publicación “Noticiero Textil” por supuesta defraudación de los derechos de la propiedad intelectual al haber publicado en el nº 88 de la mencionada revista 20 fotografías que aparecen en uno de los catálogos que la agencia distribuye en exclusiva. La querella ha sido admitida a trámite por el Juzgado de Instrucción nº 8 de Barcelona, que ha abierto diligencias.

Se da la circunstancia agravante en este caso que una de las 20 fotografías utilizadas por el Noticiero Textil sin el consentimiento de la agencia fotográfica –que es la titular de los derechos de explotación sobre todas las imágenes publicadas– había sido cedida en exclusiva, por un precio importante, para la campaña de la Asociación de Peleteros conocida como “Piel España” causando innumerables perjuicios, tanto a la Asociación de Peleteros, como a la agencia de publicidad que preparó la campaña, así como a AGE Fotostock.

Según portavoces de AGE Fotostock “Nuestros clientes confían que las imágenes que les cedemos están bien protegidas legalmente y los fotógrafos que representamos con-

fían que defenderemos sus legítimos intereses adecuadamente. Por lo tanto no podemos permitir que cualquiera use las fotografías que aparecen en nuestros catálogos sin tan siquiera preocuparse de quién es el autor o el cesionario de las mismas y conseguir de nosotros la co-

*En nuestro país aún se piensa
que lo que está impreso es
patrimonio de cualquiera*

rrespondiente licencia para su utilización. No deja de ser sorprendente en este caso que una empresa, Ediciones Astoria, que edita

un medio de comunicación, parezca desconocer la existencia de la Ley de Propiedad Intelectual y todas sus implicaciones legales. (...). En nuestro país aún se piensa que lo que está impreso es patrimonio de cualquiera por lo que puede ser utilizado libre y gratuitamente y luego verlas venir sin pensar que se puede estar causando un perjuicio enorme a terceras personas, incluidos los autores de las fotografías que, como creadores, tienen el perfecto derecho a ser remunerados por su trabajo. Debemos erradicar conductas como la presente y los tribunales están para estas situaciones”.

La querella formulada por AGE Fotostock solicita al Juzgado que procese al Director y a la Redactora Jefe del “Noticiero Textil” y presten, además, una fianza de ocho millones de pesetas para hacer frente a las responsabilidades pecuniarias que pudieran derivarse y depositen en el Juzgado todos los ejemplares del nº 88 de la citada publicación así como el listado de todos los subscriptores a los que se suministró la revista.

PAU BARCELÓ

(1910-1997)

un cavaller entre dracs i dimonis

ANA PORTNOY

Al mirar sus fotografías, cada uno evocará según sus propios recuerdos, según su propio mundo. Y una vez más, como por arte de magia, se establecerá un puente entre miradas.

La primera vez que tuve ocasión de hablar con Pau, fué durante la celebración de unas elecciones en l'Associació de Fotògrafs de Premsa i Mitjans de Comunicació de Catalunya, en el 92. El actuaba como presidente de mesa, yo, a su lado, como secretaria.

¡Argentina! dijo al escucharme hablar. Entonces, comenzó a canturrear viejos tangos y a recordar al trío Iruستا, Fugazot y Demare que por los años 30 actuaba en los escenarios de Barcelona.

Todo un caballero, pensé (luego supe que no era la única). Esos tangos fueron todo un regalo en esa tarde de tensión enorme.

De la música de Buenos Aires pasamos a la Catalunya profunda. Poco tiempo después, trabajé con él en la selección de fotografías para dos exposiciones: una, sobre Fiestas Populares de Catalunya (un recorrido que hizo junto a Xavier Fábregas para la edición de un libro); otra, sobre la historia de l'Agrupació Dramàtica de Barcelona (A.D.B.) de la que fué testigo y compañero a lo largo de toda su existencia.

Carente de rebuscamientos, retrataba con la misma sencillez “dracs i dimonis”, la “cantant calva”, el nacimiento de su nieta, a sus compañeros de prisión, los días de visita, o a su entrañable compañera Montserrat. Es que la naturalidad constituía su esencia.

Pau era genuino en todos sus actos. Su vida fué marcada por episodios difíciles de los que pudo hablar con claridad pero sin resentimiento.

Siendo un niño de apenas ocho años, comienza a trabajar en una fundición de soldados de plomo. Un par de años después entra como aprendiz con el fotógrafo Francesc Serra i Díma.

En uno de los talleres donde trabaja, conoce a una joven muchacha de dieciséis años que le enseñará a escribir en catalán y a la que recordará siempre con cariño.

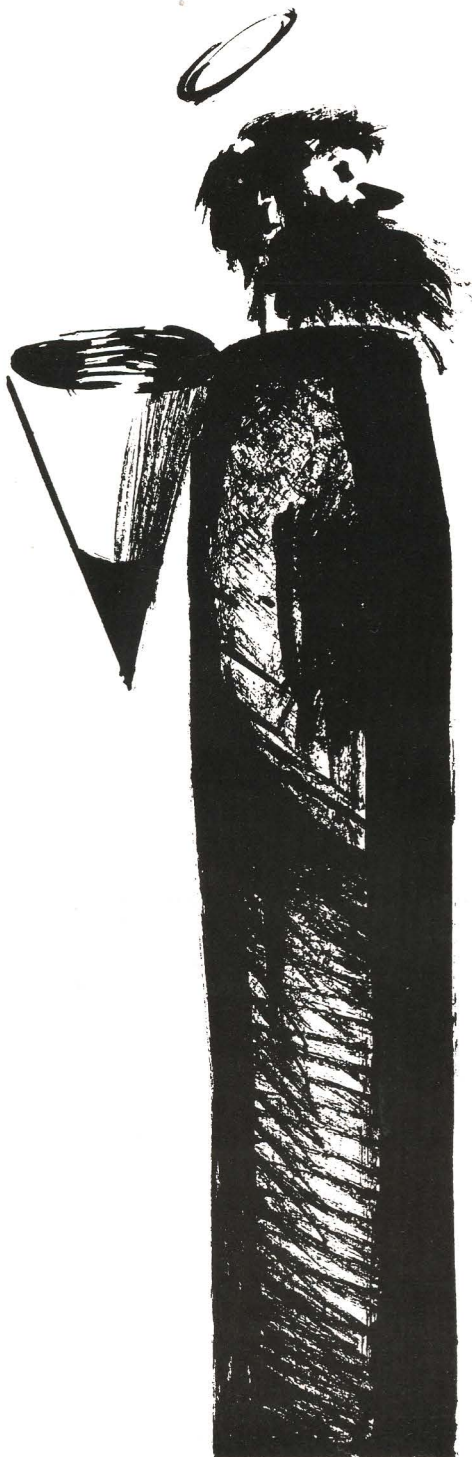
Tras sucesivos aprendizajes, a los diecinueve años, comienza solo su andadura como fotógrafo para no dejar nunca las cámaras.

En el año 38, cae prisionero. Trasladado de un campo de concentración a otro, permanece diez años encarcelado. Al recuperar la libertad, es desterrado a 250 Km. de Barcelona tres años más.

Cuando vuelve a casa, su hija ya tiene dieciséis años. Es entonces cuando contacta con la A.D.B., el Omnium Cultural y Serra d'Or.

Protagonista sin afán de protagonismo, testigo de innumerables acontecimientos culturales, deja constancia de todo lo que le interesa.

Pau sabe que el valor de una fotografía es estar y hacerla. Y este “cavaller” entre “dracs i dimonis” supo ser y estar. Su transparencia queda reflejada a lo largo de toda su obra. Su registro formará parte de nuestra memoria colectiva.

Y ahora, aunque Pau ya no está, seguirá siendo.

Hoy le cantaré el tango "QUE FALTA QUE ME HACÉS".

PAU BARCELÓ va ser:

Premi de la Crítica Serra d'Or
(1983)

Premi Nacional d'Activitats
Teatrals (1985)

Premi A.D.B.

Premi Jaume I a l'Actuació
Cívica Catalana (1991)

Creu de Sant Jordi (1992)

... i sobretot
un bon fotògraf
i una excel·lent persona.

REDACCIÓ

*llapis caputxí
(sobre paper)*

5 VI 95

[Signature]

LUIS VALTUEÑA

(1966-1997)

su objetivo estaba a la altura de su corazón

COVER

Las salvajes milicias genocidas hutu *interhamwe* (los que matan juntos) nos han asesinado a un compañero. Han matado una mirada, un ojo que se atrevía a enfocar allí donde estaba el problema. Luís Valtueña era un fotógrafo. Además, ahora se encontraba trabajando como cooperante para ayudar a un país que se desangra en el sinsentido de una guerra. No pretendía ganar un Pulitzer, ni colocarse encima de los cadáveres para obtener un premio o una portada. Así era: capaz de abandonar por un momento sus cámaras y dejar a un lado su oficio para ayudar a los que necesitaban de cosas más urgentes que un retrato de su situación. Primero lo importante, después lo necesario. Pensaba en los demás y cuando escribía a Cover, su agencia, nos decía que en sus ratos libres intentaba hacer las fotos que enviaría. En estos tiempos en los que ser un gran profesional es lo más valorado, Luís era capaz de olvidar su oficio para ser, antes que profesional, un gran ser humano. Estaba siempre en sus cosas, que en este caso eran las de los demás. Amaba la vida y ha muerto por ella. Sus 31 años pueden parecer pocos pero han sido largos e intensos.

Tras pasar una de sus mejores épocas, tanto profesional como personalmente, dirigiendo el Gabinete de Fotografía de Antena-3 TV, aterrizó en Cover. Fué en ese momento cuando nos cambió la vida a muchas de las personas que trabajamos en este medio de comunicación.

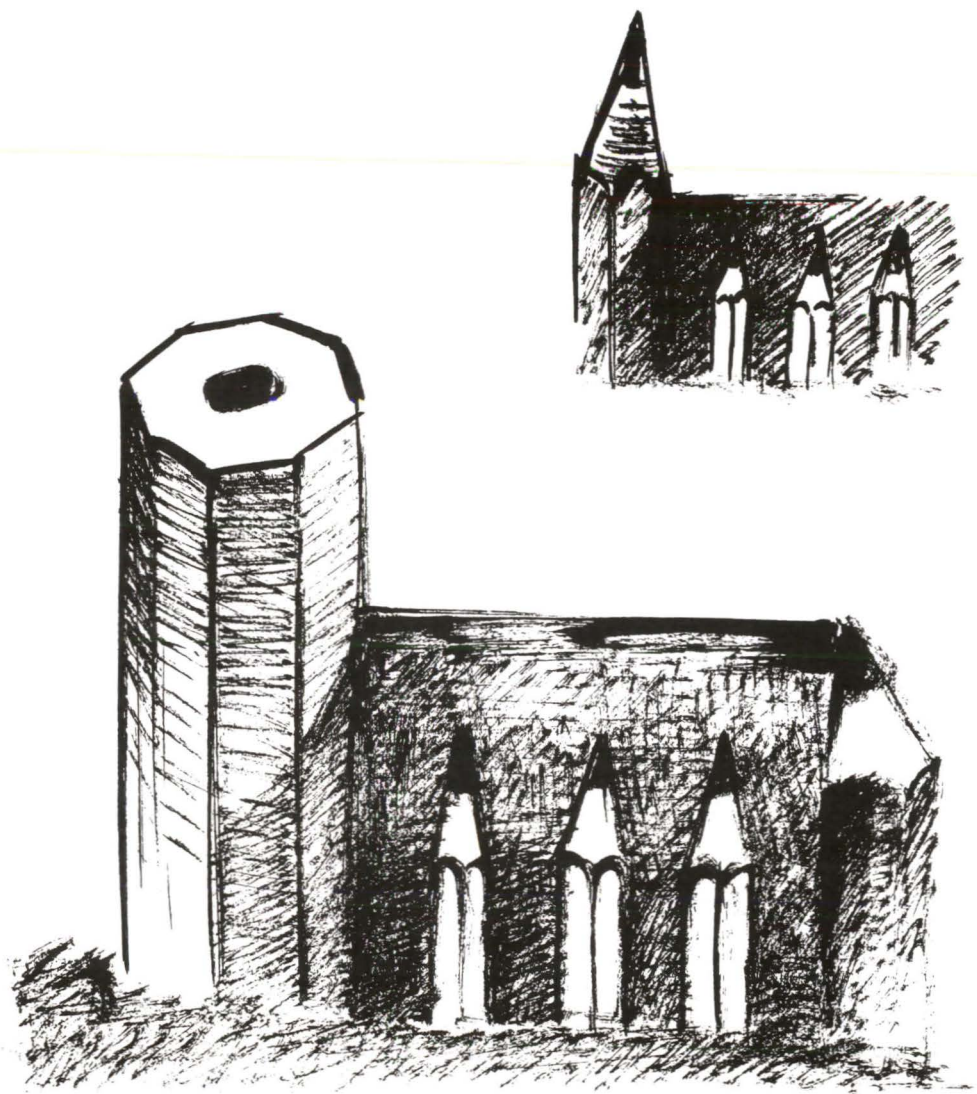
Pese a parecer una persona muy abierta e inquieta, Luís era un tremendo tímido. Una timidez que en algunos casos no era comprendida por las personas que le rodeaban. Luís amaba la fotografía, era de esas personas que no se conforman con

plasmar una simple imagen. Cuando trabajaba Luís buscaba siempre algo diferente: el lado humano de las cosas y el lado oculto de las personas. Raro es el personaje al que Luís no haya fotografiado que no tenga un sinfín de copias de ese momento como recuerdo. Esa era parte de su generosidad.

Su inclinación por la foto social y comprometida le llevó a viajar en varias ocasiones a Bosnia, Palestina, Argelia y Libano. A este último país viajó las navidades de 1995 con Médicos del Mundo y fué allí donde descubrió que esa era verdaderamente su vocación, aunque, eso sí, siempre con su cámara bajo el brazo. Fué en ese momento cuando Luís comenzó a vivir. Era feliz.

Su viaje al Zaire no fué premeditado, que va. Fué como uno de los tantos que hacía. Se lo propusieron, se dió cuenta de que con su presencia todos iban a sacar algo bueno: los demás con su ayuda humanitaria, y él enriqueciéndose con otras culturas y sus gentes, como le gustaba hacer, y se fué. Ha muerto como a él le hubiera gustado morir, si es que a alguien le puede gustar dejar este mundo. Hace escasos días nos llegaba un fax y una carta suya: *"Esto es alucinante, hay unas puestas de sol preciosas, la gente es encantadora, te ven como un salvador y tu disfrutas ayudándoles. Les encanta la Fanta, ya he aprendido a decirlo en todos los dialectos que hablan por aquí. Me han ofrecido quedarme más tiempo y no lo he dudado. Me quedo hasta marzo. Soy feliz"*.

Nosotros, dentro de lo que cabe, también lo somos. Nos queda tu recuerdo y eso, te lo aseguramos, no nos lo podrá quitar nadie, ni siquiera una estúpida guerra.

CAMPANARI - Amb punta o sense -
 3 Finestrals gòtics i un absis.

(llapis sobre paper)

pmA
 26 V 95

Así era Luis Valtueña

DANIEL GLUCKMANN / Director de COVER

Cuando llegó a Cover vino con toda la ilusión del mundo. Quería demostrar que podía ofrecer algo importante con sus fotografías. Con el tiempo, y día a día, Luís Valtueña consiguió hacerse un hueco en el duro mundo de la imagen gráfica.

Primero fueron sus viajes a algunos países del mundo árabe porque era un creyente de la causa palestina. Imágenes que plasman la vida cotidiana y el vivir de sus gentes, así como sus costumbres. Luís se tomaba su tiempo, viajaba solo y dejaba que su cámara recogiera lo que su corazón sentía.

Un día tuvo la oportunidad de ir al Líbano con Médicos del Mundo. No lo dudó. Sabía que podía ayudar y ofrecer algo de su fuerza a quienes lo necesitaban. Antes de partir tuvo sus dudas y sus miedos, pero jamás pensó en echarse atrás. Fué una experiencia que le enriqueció. Volvió a Madrid lleno de ilusiones y nuevas ideas. Algunos de sus reportajes quedaron en su bandeja a la espera de su vuelta. Un nuevo proyecto se había cruzado en su vida: viajar a Ruanda. Luís Valtueña lo aceptó, sabía que allí le necesitaban y el nombre de África le rozó los sueños.

A sus treinta años, Luís Valtueña llegó a la roja tierra africana de Ruanda con ilusión, fuerza, y una fé ciega en que su trabajo sería útil. Allí dejó su alegría, su corazón y su vida, pero estaba en el lugar que él quería estar y orgulloso de su trabajo como fotógrafo pero, sobre todo, con la labor que como ser humano estaba realizando.

CONDOL DE LA UIFC

at. Cover

Nos unimos a vuestro dolor por la pérdida de LUÍS VALTUEÑA y os rogamos hagais llegar nuestro pesar y tristeza a su familia y allegados. El asesinato de Luís nos conmueve e indigna, como el de sus compañeros de MÉDICOS DEL MUNDO.

Lamentamos no poder asistir al sepelio cuando lleguen sus restos mortales, pero desde Catalunya y en nombre de nuestra asociación os acompañamos en este terrible trance con el profundo respeto y afecto que nos une a todos los que desempeñamos este oficio. El recuerdo de LUÍS VALTUEÑA, pese a no haberle conocido personalmente, será un estímulo de vitalidad y solidaridad que hacemos también nuestro.

Un fuerte abrazo

Junta de Govern
BCN, 21/01/97

CONDOL DEL COL.LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

at. Sr. Daniel Gluckmann

Estimado compañero y amigo:

En nombre propio y en el de la Junta de Gobierno que presido, deseo expresaros mi más sentido pésame por la pérdida del compañero LUÍS VALTUEÑA.

La forma en que se ha producido su muerte, así como el trabajo de cooperante que realizaba en Ruanda, dan una indudable trascendencia a esta desaparición sin sentido.

Estamos a vuestra disposición para todo aquello que podáis precisar y os agradeceré hagáis extensivo nuestro pesar a su familia.

Un abrazo afectuoso,

JOSEP PERNAU
Degà del Col.legi de Periodistes de Catalunya
BCN, 21/01/97

RAFAEL PÉREZ DE ROZAS

(1934-1997)

un amic i un professor amb la senzillesa d'un esportista

RAFAEL SEGUÍ / Vocal del Col·legi de Periodistes

Les primeres olors que sentí a casa el “Rafa” Pérez de Rozas, de ben segur que no pogueren ser d’altres que les relacionades amb la fotografia. Els noms dels productes fotogràfics com sulfít, hidroquinona, phenidor o bromur, també van ser segurament els primers que va aprendre alhora que els de les joguines de l’època.

Va créixer dins d’una família de fotògrafs i els primers passos com a treballador de la imatge els va donar al costat del seu pare i del seu germa Carlos.

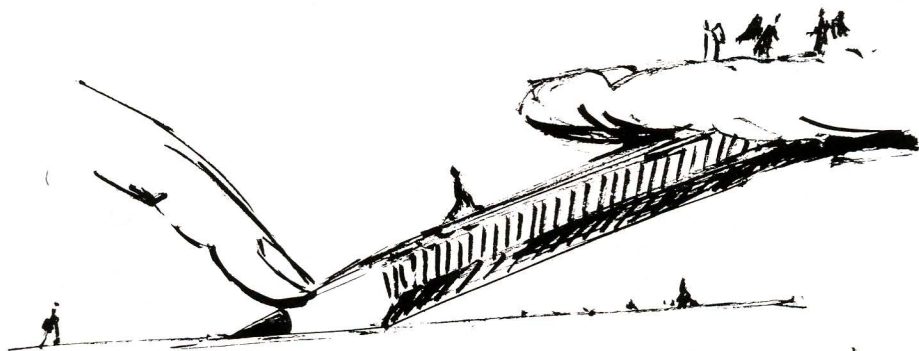
Endinsat en l’ofici, comença a treballar de foto-fixa als estudis cinematogràfics Iquino i Orfea. A començaments dels anys cinquanta dóna els primers passos en la fotografia d’informació diària i entra en la roda familiar.

Així, durant els primers anys, en Rafael era un més a les reunions que feia la família, a primera hora del matí, al pis de la Ronda on es re-

partien el treball del dia. Donat que no va estar tant de temps com els seus germans al “carrer fotogràfic”, en Rafa no era tant conegut com els altres Pérez de Rozas, però a finals dels anys 50 va prendre una determinació que seria de gran importància pel futur de molts professionals: entrar a la secció gràfica de l’Agència EFE.

Sota les seves ordres van passar possiblement el 50% dels fotògrafs que avui treballen en els diferents mitjans del país. Tots el recordem com una persona normalment somrient i agradable. Era un professor de fotògrafs que amb ell feien l’aprenentatge i després marxaven de l’agència.

En “Rafa” també se’n va anar avançant la jubilació degut a una reestructuració de l’Agència. I ara que, segons deia, començava a disfrutar de la vida, fent fotos per plaer, que tenia temps per gaudir de la lectura i per jugar a tennis, fent un partidet entre el Club Andrés Gimeno i el Calafell, ens va deixar un amic, professor amb la senzillesa d’un esportista.

LUX 96

El pasado 21/10 se celebró en el MAC-BA el acto de entrega de los Premios Lux de Fotografía Profesional que organizan anualmente los compañeros de la Associació de Fotògrafs Professionals de Publicitat i Moda de Catalunya AFP/ PMC, resultando ganadores los siguientes fotógrafos:

Lux Oro

Ferran Freixa, Cesar Ordoñez, Siqui Sánchez, Daniel Font, Peter Müller, Agustí Gifré i Javier Sardá.

Lux Plata

Joan Tomás, Michele Curel, Miquel Parés, Àitor Ortiz, Carlos González, Ricardo Miras, Jaume Cosialls, Valentí Sort, Eugeni Pons, J.Ma. Roca, Enrique Menossi, Tony Putman, Miquel Arnal i Michael Kraus.

Lux Bronze

Pau Pascual, Josep Barbero, Alsina, Daniel Font, Daniel Riera, Xavier Lanau, Anna Garcia, Ricardo Miras, Peter Müller, Miquel Arnal i Eugeni Pons.

Trofeo Lux Oro

A la trayectoria profesional: **Frederic Casanovas** de la División de Fotografía Profesional de Kodak.

FUJIFILM PREMSA.

El 14/12 el nostre company **Diego Alquerache** va guanyar el primer premi nacional de la categoria "noticies" per una foto de Bosnia, **José Antonio Miguelez** va guanyar en la categoria "esport" i **Luis Sánchez Davilla** en la categoria "reportatges" tot obtinguent el títol de fotògraf espanyol de premsa 1996 que li permet optar al títol europeu que es decidirà a Lituania a principis de febrer.

GODÓ 96.

El 7/10 **Pedro Madueño** (La Vanguardia) va guanyar el Godó de Fotoperiodisme 96 per una foto de caps de llista a les autonòmiques.

FOTOMERCÉ 96.

El 7/11 el nostre company **Agustí Carbonell** (El País) per una foto dels arquebisbes de Sarajevo i BCN, i **Juli Carbó** (El Periódico) per una foto d'anxaneta, van obtindre el primer premi Foto-Mercé 96 de mitjans de comunicació.

L'IL·LUSTRAD'OR 96

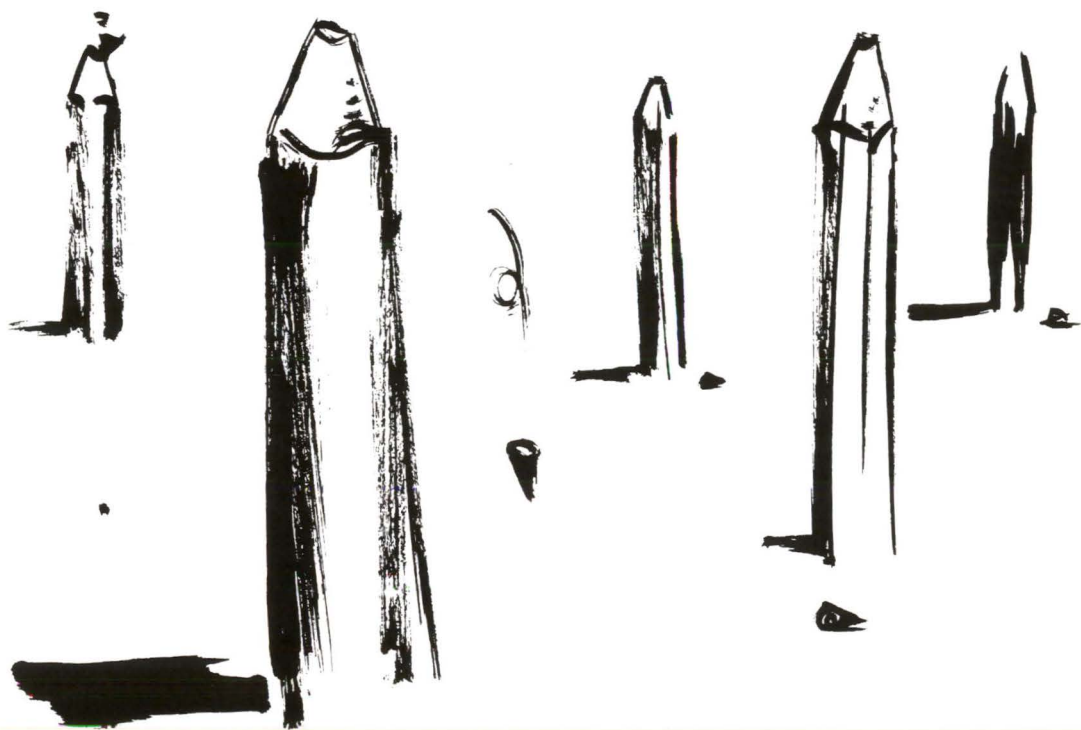
El 9/11 **Antonio Fraguas (Forges)** va rebre aquest premi per la seva trajectòria professional, en el decurs de les IX Jornades d'Il·lustradors a Sitges.

"EL GATO PERICH".

Andrés Rábago (El Roto) ha guanyat la II edició d'aquest premi internacional creat per l'Ajuntament de Llançà.

torrão

camada dos dentes

ATLANTA 96.

El fotògraf **José Antonio Miguelez** ha estat guardonat pel Comitè Olímpic, el Consejo Superior de Deportes, i l'AEPD per la seva cobertura dels Jocs d'Atlanta.

IBEROAMERICANO DE PERIODISMO.

A l'apartat gràfic el premi que concedeix l'agència EFE i l'Institut de Cooperació Internacional ha estat pel fotògraf portoriqueny **José Ismael Fernando Reyes**.

ANDALUCÍA DE PERIODISMO.

La Conselleria de Presidència de la Junta de Andalucía ha otorgat el premi d'1.000.000 pts. de l'apartat fotografia d'aquesta IX edició a **Juan Carlos Rodriguez Aparicio** (El País).

CIUDAD DE MARBELLA.

En la categoria gràfica d'aquesta II edició els premis han estat otorgats als fotògrafs **Andrés Lanza** (EFE) i **José Sánchez Gómez** (Sur).

GOBIERNO CANARIO

El premi a la millor fotografia de premsa ha estat concedit a **Trino Garriga**, president de l'associació dels fotoperiodistes de Tenerife, per una instantània publicada a Canarias 7 sobre la detenció de dos joves que retindrien a vuit persones a l'interior d'un bar de La Cuesta.

NACIONAL DE FOTOGRAFIA

Aquest premi dotat amb 2.000.000 pts. ha estat per a **Cristina Garcia Rodero**.

SUBSCRIPCIONES

La fórmula secreta

$$4 \times L'A \left(\begin{smallmatrix} \text{de la} \\ \text{de la} \end{smallmatrix} \right) + S \left(\begin{smallmatrix} \text{de la} \\ \text{de la} \end{smallmatrix} \right) = 1500 \text{ ptas/año}$$

Tel. 93 412 11 11

Fax 93 317 83 86

Martes y miércoles de 18 a 20 h
Rambla de Catalunya, 10 3º 08007 BCN

maldita profesión

EL LEIQUERO

ando muy preocupado ultimamente con esto de la profesión, de la profesionalidad, etc. Es una época difícil para todos, en la que pienso debe imperar la tolerancia, la positividad y el amor. Ya lo decía B. Dylan : “los tiempos están cambiando según el orden natural de las cosas, las aguas están creciendo, como no aprendamos a nadar nos ahogaremos todos”.

Amigos, creo que nuestro barco naufraga. Solo lo mantendremos a flote, teniendo una honesta lucidez profesional y cada cual conociendo su límite. Solo la honestidad nos arrastrará hacia ese templo del hombre que es el horizonte. No permitamos que nuestra visión se ciegue en el inmenso mar o que en las noches hermosas estemos demasiado cansados. Fotografos del mundo, uniros!. ¿Qué importa que uno trabaje en un periódico, en un banco de imágenes o en publicidad?. Todos usamos una cámara, todos tenemos los mismos problemas.

Me deprimo. Entro en un profundo proceso interior en el que me pierdo: ya no solo tengo que luchar con hacienda, con mis clientes, con las dificultades de mi aprendizaje en cada nuevo trabajo que me encargan, sinó que aún encima tengo que mantenerme en pie de guerra porqué pertenezco a un bando o a otro. Esta maldita profesión me está volviendo loco, o quizás sea la poca visión y el analfabetismo visual del que están alardeando algunos fotogra-

fos que son excelentes copiadore de ideas agotadas. Según Picasso lo bueno era copiar de los demás, pero lo indecente era copiarse a si mismo.

Si la conjunción de todas las ideas es la luz. ¿Donde estamos todos para que salga esta luz?. ¿Acaso estamos iluminados?. Mi confusión es como la que está vi- viendo la profesión. Os aseguro que yo también he querido estar iluminado y, a pesar de mis intentos, la Virgen no se me ha aparecido. Quizás es un problema de falta de fé. En su lugar, a veces, lo que se me ha aparecido ha sido una esplendida ramera que, aparte de hacerme pagar un precio muy alto, me ha hecho sudar lo indecible para conseguir alguna pequeña satisfacción. Pero claro, también hay que reconocer que yo no soy ningún artista.

Como veis me encuentro terriblemente frustrado. No solo no he conseguido ser amado por todas las top-model desde que empecé, sinó que tampoco he conseguido cumplir con el propósito por el cual decidí hacerme fotógrafo: ser rico, famoso y tener una brillante inteligencia que me haría genial. Amados colegas, para que entendais mi desazón, solo puedo recurrir a B. Brecht cuando escribió: “cada mañana cuando me levanto, me dirijo ilusionado al mercado donde se compran mentiras y, lleno de esperanza, me pongo en la cola de los vendedores”. Maldita profesión...

l'E-6 i “El Leiquero”

COORDINACIÓ EDITORIAL / EQUIP TÈCNIC UPIFC.

Tot i haver explicat reiteradament que no assumim necessàriament les opinions expressades en aquesta secció, l'article TONTOS Y PIRATAS del Leiquero Enmascarado (vegeu-ne *Suplement* anterior) ha provocat una forta reacció verbal d'alguns laboratoris de BCN (“ens està dient lladres i el primer que ha de fer aquest fill de puta és desenmascarar-se”, etc.). Així doncs, convé explicitar que no compartim la desqualificació generalitzada dels laboratoris d'E-6. Com tampoc ens va agradar anteriorment que qualifiquéss de PRIMAVERA DE IMBÉCILES (Bústia del *Suplement de l'A* n° 5) a un esdeveniment com la Primavera Fotogràfica en el que van participar nombrosos membres de la UPIFC (Alquerache, Balsells, Brau Gelabert, Casasayas, Pol, Guerrero, Soriano, Triviño) entre d'altres autors i entitats que no ens semblen en absolut imbècils, i al que la nostra associació (des d'una posició crítica, si) hi va aportar un número especial de l'*Agenda*, així com també, conjuntament amb el Col·legi de Periodistes de Catalunya i amb el Centre Internacional de Premsa, l'exposició “Cròniques Balcàniques” de Sandra Balsells i Paul Jenks.

Dit aixó, afegirem que no pensem tapar-li la boca, ni al Leiquero ni a ningú, i que continuarem publicant les cartes i col·laboracions tal com ens arriben.

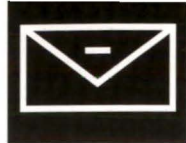
Pel que fa als pseudònims (com és natural d'anònims no en publiquem) val a dir que

ens semblen admissibles en la mesura que, en aquests moments d'incipient consciència gremial, més val aixó que no pas que ningú digui res com fins ara. D'altra banda, la violència verbal amb que s'han rebut les opinions d'El Leiquero justifica la reserva d'identitat de l'autor.

Quant al problema de fons que ens ocupa (que passa amb els laboratoris d'E-6) només dues coses:

La primera és que les recents sentències judicials sobre la responsabilitat dels laboratoris, haurien d'abocar-nos a la discussió d'unes noves regles de joc que siguin acceptables tant pel gremi dels laboratoris com per les associacions professionals del sector. En aquest sentit, seria poc presentable que les esmentades sentències només servissin per a blindar unilateralment als laboratoris en la seva relació amb els clients.

La segona és que sobre la qualitat del procés E-6, i malgrat el goteig de queixes que rebem més enllà de l'anecdòtic, de moment no podem pronunciar-nos. Ja fa a prop d'un any que varem sol·licitar a algunes multinacionals que aportessin el material necessari per a fer-ne un test (tant als Q-Lab com als altres), i va resultar que una caixa de plaques 9x12 d'una mateixa emulsió els hi destarotava el pressupost (!!?). Així doncs, aquesta iniciativa de la UPIFC (que no és la Unicef ni el Banc d'Espanya, per a entendre'ns) ha quedat pendent de trobar interlocutors més receptius

còpies en negre

QUICO GRAS

Còpies en negre poden ser diverses coses, però utilitzant l'expressió metaforicament podem dir que són aquells fets que ens fan difícil i incòmoda la nostra professió.

gú, cap data ni cap signatura, em va dir la noia que no feia falta.

Un rodet no em salva en cap moment el problema i menys quan l'actitud per part dels serveis del laboratori considero que no ha estat gens correcta.

CÒPIA 1A

El laboratori de Barcelona que té com a nom tres lletres majúscules té bona fama en el revelat de diapositives. En aquest establiment és on vaig fer revelar un rodet de diapositives tirat a un laboratori d'experiments electrònics. Al anar a recollir-lo la dependenta me'l va deixar a sobre la taula i va dir-me que no li devia res. Un cop revisat vaig observar dues coses: la primera que estava practicament velat, la segona que era un problema de laboratori. Al sobre solament hi posava S/C (sense càrrec), encara el guardo.

Vaig protestar sobretot pel passotisme de l'establiment ja que vaig haver de fer l'observació. La senyoreta em va dir "Ah si, ens ha passat una cosa inusual: l'hem fet malvé. Ja et donarem un altre rodet!". La mateixa noia va anar cap a dintre i va tornar amb una nota escrita a màquina a sobre d'una tarja del laboratori on deien que ells tenien la culpa del desastre, a la tarja no hi havia cap nom de nin-

CÒPIA 2A

Un laboratori veí de l'anterior que té com a nom dues xifres que es multipliquen va fer-me malvé un rodet (un 1600 asa de diapos revelat a 100 asa i amb el procés C-41). La resposta per part del laboratori va ser diferent: l'encarregat o gerent va informar-me del problema, van donar-me diversos rodets, em van signar una carta amb data inclosa i varem parlar d'arribar a un acord que em compensés la pèrdua en part. Algunes fotos de la mateixa sèrie les tenia a un altre rodet i ja han estat publicades, les altres...

Quan van retornar-me els negatius vaig veure que portaven una etiqueta amb el nom del laboratori de les tres lletres i vaig preguntar el perquè. La resposta va ser, crec recordar, que s'havia espallat una màquina o que aquest tipus de rodet l'envien als veïns. El cas és que ja tenim acumulació d'errors, que són humans però que de vegades perjudiquen moltíssim.

Còpia 3A

L'Editorial Castellnou de Barcelona ha agafat una bona anomenada en els darrers anys al treure al mercat molts llibres de text en català. Un d'aquests llibres és un crèdit variable de l'ESO (Ensenyament Secundari Obligatori) sobre fotografia. Blai Espinet i n'Albert Masó en són els seus autors. A la plana número quatre hi posa la següent frase: "cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda, transmesa ni distribuïda sense l'autorització escrita dels titulars del copyright".

Aquesta mateixa editorial es va negar a publicar-me una fotografia d'un atleta olímpic perquè vaig demanar que en algun lloc o altre constés el meu copyright; la resposta, via autor del llibre, va ser que no ho feien quasi a ningú i que si m'ho posaven a mi ho haurien de fer amb tothom (cosa que em sembla bé).

CÒPIA 4A

El restaurant Can Cortada de Barcelona va prohibir a uns nuvis, amics meus i advocats tots dos, que jo tirés cap fotografia a dintre del recinte de l'establiment perquè ja tenien un servei pròpi. La nuvia m'havia demanat un reportatge de noces en b/n al marge del de color que li imposava el restaurant.

Pel que fà a les fotos de l'església (que també imposava el servei del restaurant) no hi van posar bona cara però tampoc masses obstacles, a fi de comp-

tes allà era "casa de Déu" i jo era un dels convidats. El cas és que a l'hora prevista erem tots a l'església menys el fotògraf del restaurant i jo vaig fer com vaig poder els dos jocs de còpies, les de b/n i les de color.

Al arribar a Can Cortada per sopar no em van deixar entrar cap càmera a dintre del recinte al·legant que estava prohibit. Els nuvis no van rebre cap explicació de cap mena i quan els vaig acompanyar per protestar, la resposta per part dels responsables va ser que s'havien confós de dia.

Dies després els nuvis van rebre un album amb les possibles fotos que podien comprar al servei del restaurant als preus estipulats, però no acompanyava aquest album cap explicació de perquè les fotos de l'església no es van fer.

Fix

Tothom cometem errades perquè som humans, però ¿un rodet verge és el preu d'un reportatge fet malvé? ¿és lògic que un laboratori et pulveritzi un rodet i no t'ho digui a l'hora d'entregarte'l? ¿qui és el responsable entre dos laboratoris quan un li encarrega la feina a l'altre i el reportatge s'en va en orris? ¿una editorial que no vol publicar certes fotos per no posar el copyright, pot exigir drets sobre les seves planes impreses? ¿pot un restaurant prohibir a la gent fer fotos, sobretot quan s'oblida de cumplir el seu compromís vers el que ell mateix ha imposat a uns nuvis el dia del casament?

DESCOMPTES I SERVEIS

AMB EL CARNET

DE LA UPIFC

15x20 PROFESIONAL SA **laboratori color**

35% de descompte en C-41 i 10% en E-6
Còrsega 372 -08037 BCN
tel.207 77 45

24x30 laboratori color i b/n

20% de descompte
Només a Santaló 126 -08021 BCN
tels.202 28 62 - 209 36 43

ACTUAL IMAGE serveis digitals

10% descompte en CD-Portfolio
S.Pedro 1 - 28014 Madrid -tel/fax 369 49 86

AGE FOTOSTOCK serveis digitals

20% de descompte en tranferència d'imatges a
Kodak PhotoCD
Buenaventura Muñoz 16 entl. -08018 BCN
tel.300 25 52 - fax 309 39 77

AMPLIART laboratori b/n

20% de descompte
Diagonal 434, 1º-2a - 08037 BCN
tel.415 20 65 - fax 415 23 38

ART PLUS internet

Directorio de Fotografía Española, Bolsa de
Exposiciones, Archivo Internet
15% de descompte
Luís Vélez de Guevara 20 -28012 Madrid.
tel.593 48 34, tel/fax 369 35 52
Internet: <http://www.artplus.es>

AULA DE ESPECIALIZACIÓN **FOTOGRÁFICA**

formació i reciclatge
20% de descompte en tots els cursos
St.Joaquim 19 - 08012 BCN
tel.237 28 18

AZZARI serveis digitals

5% de descompte en tots els serveis
Sta.Teresa 43 - 08302 Mataró
tel.(93) 755 18 55

BARCELONA CENTRE D'IMATGE **formació i reciclatge / lloguer de labo-** **ratori i estudi**

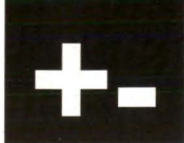
20% de descompte en cursos i 10% en semi-
naris, laboratori i estudi
Pons i Gallarza 25 - 08030 BCN
tel.311 92 73

BARNA HOUSE idiomes

Exempció de matrícula i descomptes del 15%
en cursos i 10% en els texts d'Aula Creativa
Roger de Llúria 123 - 08037 BCN
tel.488 00 80
fax 488 01 69

BUFET CRUAÑAS servei jurídic

Assessorament gratuït (consultar prèviament
amb la UPIFC i concertar entrevista)
St.Elías 11, 3er.41 - 08006 BCN
tel. 209 25 77
fax 209 27 09

CAN COROMINES camping masía

10% de descompte en tots els serveis exceptuant-ne bar i restaurant

Afores s/n - 17851 Maià de Montcal

tel/fax (972) 59 11 08

CARLES VANDELLÓS

fotografia digital

4.000 ptes/hora en fotomontatge, fotoil.lustració, retoc, neteja, restauració, eliminació de fons, etc.

tel.(93) 454 94 33 - 453 55 96

CIRURGIA GRÀFICA

disseny gràfic / multimèdia / quioscs interactius / pàgines web

20% de descompte en tots els serveis

Jacint Verdaguer 6, 2º-5a - 08940 Cornellà

tel/fax (93) 474 24 31

CIBACHROMES VILARÓS

Laboratori cibachrome

30% de descompte en el positiu cibachrome amb marges i reserves fins a 30 x 40

tel. Eduard Vilarós (93) 219 97 91

CLICK FLASH laboratori color

5% en revelats i 10% en còpies

Rosselló 33, 1er. - 08029 BCN

tels.430 39 82 - 430 32 64

fax 430 32 64

COLOR DIGITAL

serveis digitals / formació i reciclatge

10% de descompte en els cursos de digitalització de fotografies realitzats a les seves instal·lacions.

20% de descompte en treballs de gravació en el sistema Photo-CD i Prophoto CD de Kodak (excloquant-ne el preu del suport).

10% de descompte en la inserció a la Guia Foto España.

Av.Roma 155 - 08011 BCN

tel.451 46 00

fax 451 86 75

CÒPIA laboratori b/n

10% de descompte

Provença 215 pral. - 08008 BCN

tel. 215 57 20 - fax 487 33 62

COPY-TEX

estampació làser i serigrafia

preus de majorista

Joan Güell 185, 5-3a. - 08028 BCN

tels. 330 56 49 - 908 74 77 56

COS KUARANTA-SIS copisteria

5% de descompte en fotocòpies i 10% en tots els altres serveis llevat de segells de goma i fax)

Casp 102 -08010 BCN.

tel 232 46 95 - fax 232 40 54

DIAPPOSITIVAS Y COMUNICACIÓN

programa per arxius fotogràfics

20% de descompte

Travessera de Gràcia 392 - 08025 BCN

tels.450 31 59 - 450 36 59

fax/modem 436 81 91

DUPS laboratori color

19% de descompte

Aragó 345, entl. - 08009 BCN

tel. 459 23 66

EGM labo color / serveis digitals

5% de descompte

Prats de Molló 20 - 08021 BCN

tel. 201 63 88 - fax 201 99 04

ESCOLA D'ARTS PAU GARGALLO

formació i reciclatge

cursos d'especialització 15% de descompte

Parc Serentill s/n - 08915 Badalona

tels. 399 76 52 - 555 83 02

fax 387 33 34

EUROSIMER SA

lloguer d'equips i plató

bonificació del 10% en les compres a TURA

Rosselló 211, entl. 08008 BCN

tel.415 11 34. fax 218 65 95

FASHION STARS agència de models

10% de descompte. Per a més informació:

Barcelona Centre d'Imatge

tel.311 92 73

FOTOGRAFIAS revista

15% de descompte sobre subscripció

S.Pedro 1 - 28014 Madrid

tel.429 78 42

FOTOGRAFIA, LA revista

20% de descompte sobre subscripció

Consell de Cent 83 - 08015 BCN

tel.426 46 61

fax 426 92 36

GÒTIC SUD

formació i reciclatge

20% de descompte

tel.412 58 26

fax 412 73 79

GUIÓ traducció - correcció

10% de descompte

Diputació 165, 3er-1a. - 08011 BCN

tel/fax 451 30 77

IDEP formació i reciclatge

10% de descompte en tots els cursos

Diagonal 401, entl. - 08008 BCN

tel.416 10 12

fax 416 04 38

INFOTO informació al freelance

7000 pta. quota única fins 31/12/2001.

idem + Guia Freelancer = 10.000 pts.

només "Guia" 4000 pta. a l'oficina UPIFC

Euskalduna 11, pral.izq.dpto 7 - 48008 Bilbo

tel.(94) 421 94 42

fax (94) 441 01 66

INSTITUTS ODONTOLÒGICS

ASSOCIATS

clínica dental

tarja "client preferent" per a associats i familiars: la visita, revisions i fluoritzacions sense càrrec, neteja+revisió 3000 pts. extracció simple 2000 pts. 20% de descompte en tractaments concertats

Badalona: c/ del temple 29. tel.389 43 31

BCN: Cerdanya 319 bx. tel.457 04 53

BCN: Calabria 251 bx. tel.439 45 00

Cornellà: J.Verdaguer 6, 2-3º. tel.474 19 32

Granollers: St.Esteve 86, 3-4º. tel.879 32 28

Mataró: Iluro 52 bx. tel.757 71 81

Sabadell: St.Joan 23-31, 1-1º. tel.727 53 96

LLIBRERIA MEDIOS

ciències de la comunicació

10% de rapel a cada compra exceptuant-ne revistes i CD

Còrsega 256 - 08036 BCN

tel.218 70 34

fax 218 79 44

LLUM I COLOR centre professional / formació i reciclatge

10% de descompte en cursos i seminaris, paper i químics Tetenal, i articles Jobo llevat de processadors per labo professional; 5% en pel·lícules Kodak, Polaroid i Fuji

Aribau 231 - 08021 BCN

tel.201 67 50. fax 202 16 60

MARC 3 enmarcació

15% en marcs standarts i encàrrecs

només a Rbla.Catalunya 12 - 08007 BCN

tel.217 60 02. fax 217 61 21

MITO centre professional / formació i reciclatge

10% de descompte en tots els cursos

Muntaner 467 - 08021 BCN

tel.211 63 95. fax 211 63 43

NORBERT FOTO estudi a lloguer

15% de descompte.

M de Déu de la Salut 59 bx - 08024 BCN.

tel. 213 30 51

PRIMER PLANO centre professional

10% de descompte llevat de maquinària

Provença 175 - 08036 BCN

tel. 453 66 85

fax 451 49 46

PRO 40 centre professional

10% de descompte en material fungible

Passeig de St.Joan 40 - 08010 BCN

tel.265 68 80 - fax 265, 81 02

PROFESSIONAL CENTER

formació i reciclatge

15% de descompte en tots els cursos

Aulestia i Pijoan 23 - 08012 BCN

tel.416 04 50

fax 416 08 74

ROSSELLÓ GESTIÓ assessorament fiscal, comptable i laboral

consultes gratuïtes

Enric Granados 123 bx - 08008 BCN

tel.415 05 71

fax 415 02 26

TECNILAB servei tècnic tota mena de càmeres

preus de botiga i comprovació gratuïta de fotometria, velocitats i plà focal

Pistó 7 - 08026 BCN

tel 435 78 22

TEFAE formació i reciclatge

10% de descompte en tots els cursos

Indústria 93 - 08025 BCN

tel.436 49 38

SUBSCRIPCIONS La fórmula fina i segura

4 x L'A de la **) + S** de la **) = 1500 ptes/any**

Tel. 93 412 11 11 - Fax 93 317 83 86

Dimarts i dimecres de 18 a 20 h

Rambla de Catalunya, 10 3er 08007 BCN

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Rbla. de Catalunya, 10 Pral.
08007 Barcelona
Telèfon 317 19 20
Fax 317 83 86

INTERACCION S.A.

SISTEMAS INTERACTIVOS
DE COMUNICACION

Paris, 207 5é - 1a
Tel.: (93) 415 32 04
Fax: (93) 415 32 15
08008 BARCELONA)

age FOTOSTOCK

Buenaventura Muñoz, 16
E-08018 Barcelona
Tel: (93) 300 25 52
Fax: (93) 309 39 77
e-mail: age@agefotostock.es
Internet: www.agefotostock.es

ESPAI FOTOGRÀFIC CAN BASTÉ

Pg. Fabra i Puig, 274-276
08031 Barcelona
Tel. 420 66 51

EUROSIMER, S.A.

INTERELINCA, S.L.

**Fotografia professional.
Venda, Lloguer i Reparació.**

- Estudi de lloguer
- Il·luminació Elinchrom
- Càmeres especials
- Accesoris laboratori
- Presentació i archiu

Rosselló 211, Ent. 08008 BCN Tel. 415 11 34, Fax. 218 65 95

Centre Internacional de Premsa de Barcelona

Rambla de Catalunya, 10, 1er. • 08007 Barcelona Espanya
Telèfon: (93) 412 11 11 • Telefax: (93) 317 83 86

**MARC
3**

**CARTELLS - POSTERS
OBRA GRÀFICA
MARC'S - MIRALLS
SUROS**

botigues a barcelona
torrent de l'olla, 33
aragó, 242
tuset, 15
provença, 495

KOWASA
libros de fotografia

**LLIBRERIA
FOTOGRAFIA
GALERIA D'ART**

CANUDA, 35
TEL 301 81 81
08002 BARCELONA

IDEP escola d'alts
estudis de la
imatge i el
disseny

av. diagonal 401 telf. 416 10 12 08008 Barcelona

De professional a profesional

Paseo de San Juan, 40-08010 Barcelona

CÒPIA
laboratori blanc i negre

Provença, 215, pral. 08008 Barcelona

Tel. 215 75 20 - Fax 487 33 62

Ideal para fotógrafos de prensa

Perfecta congelación de imágenes a alta velocidad

Excelentes primeros planos a baja velocidad

Sombras con detalle y precisión de color

para las
altas
luces

para las
sombras
perfectas

KODAK EKTAPRESS GOLD II Multispeed Profesional es una película diseñada para hacer frente a situaciones que requieran cambiar de película frecuentemente.

Una escala de sensibilidad desde **100 ISO hasta 1000 ISO** permite captar toda la acción sin necesidad de forzar; basta con cambiar

la sensibilidad en su cámara o alterar el nivel de exposición correcto.

Una película negativa en color con una gran saturación de color, grano fino y un excepcional comportamiento en scanners.

KODAK EKTAPRESS GOLD II Multispeed.

No encontrará un aliado más fiable.

Película KODAK EKTAPRESS GOLD II Multispeed Profesional

Ahórrase las excusas

Kodak, Ektapress y Gold son marcas registradas